ئهم کتیبه بوّ ۵۰ زمانی جیهان وهرگیردراوه

salvolias

ومرکیرانے:

جوبران خهلیل جوبران

Jaholyaly

ومركيراني: توانا ئەمىن

له بالروكراوه كانى مالى وهفايين

اوی کتیب: پهیامبهر

ابەت: ئەدەبى فەلسەڧىيى 🚣

نووسيني: جوبران خهليل جوبران

📥 وهرگيراني: توانا ئهمين

🕹 تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

💠 نرخ: (٥٠٠٠) دينار

💠 چاپ: يەكەم (٢٠١٧)

پینووس و هه لهچن: ئاری عوسمان خهیات

تابلزی بهرگ: نیگاری هونهرمهندی فهلهستنی (خالد شاهین).

لهبهریّوهبهرایهتی گشتی کتیّبخانه گشتییهکان ژمارهی (۷۹۳)ی سالّی ۲۰۱٦ پی دراوه.

ناونیشانی مالی ودفایی، ههولیز، فلکهی زراعه https://www.facebook.com/mali.wafai

نهم وهرگیرانه پیشکهشه به ههرمی
که روژی من دهبمهوه به بلوور و تو دیبت نهم
کتیبه دهخوینیتهوه، به روژیک که تو دهبیتهوه به
بلوور و کهسیکی تر دیت نهم کتیبه
دهخوینیتهوه..

ئهم كتيبه لهم سهرچاوانهوه كراوه به كوردى:

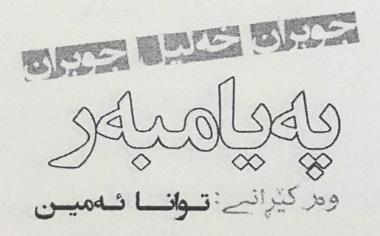
پیامبر، ترجمه نجف دریابندری نشر کارنامه، ۱۳۹۲ پیامبر، ترجمه دکتر حسین الهی قمشه ای نشر روزنه پیامبر، ترجمه دیمهدی مقصودی نشر گل آفتاب، چاپ پنجم، ۱۳۷۲

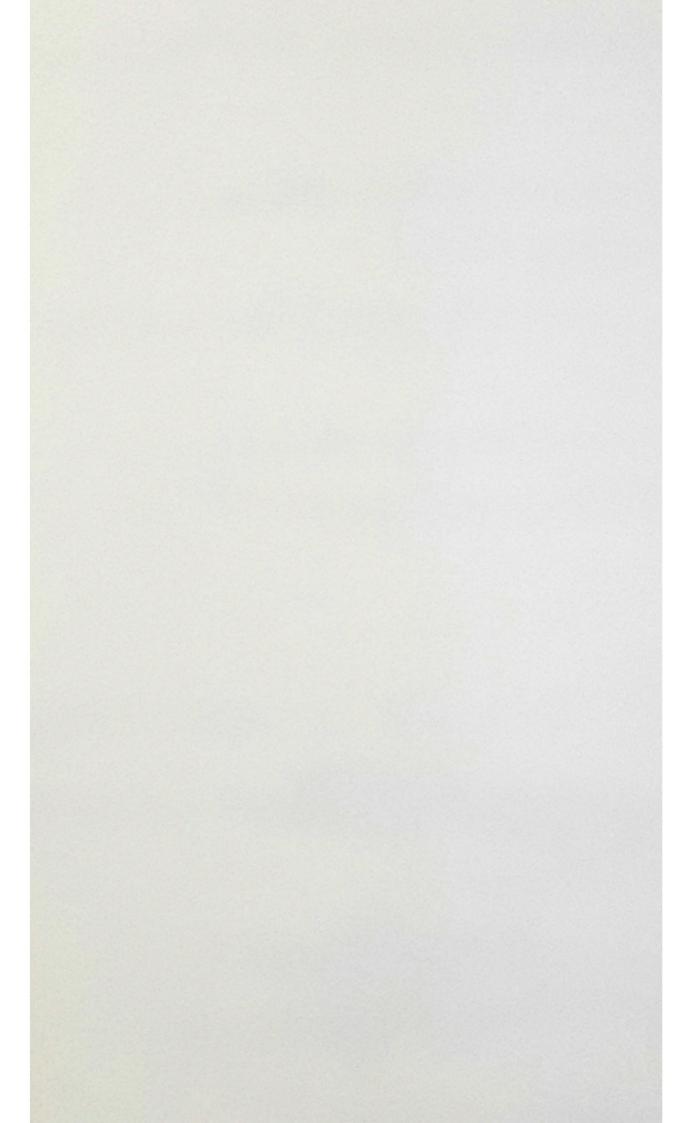
ئهم کتیبه له بنه پهتدا به زمانی ئینگلیزی نووسراوه و ئهم وه رگیرانه کوردییه ش به راورد کراوه بهم ده قه ئینگلیزییه:

The Prophet by Kahlil Gibran

که لهم مالپهرهدا بلاوکراوهتهوه:

http://wwwpersonal.umich.edu/~jrcole/gibran/proph et/prophet.htm

نووسەرى خۆشەويستىي، نووسەرى ژيان..

جوبران خەلىل جوبران كێيه و بۆ ئەم كتێبه؟

جوبران، نووسهر و هونهرمهند و عارفیکی عهرهبی-ئىنگلىزىيە، لە ١٨٨٣/١/٦ لە گوندىكى چياپى بهناوی (بوشری) له باکووری ولاتی لوبنان له خيزانيكي مەسىحى لەدايك بووه، برايەكى بەناوى ييتهر شهش سال لهخوى گهورهتر و دوو خوشكى لهخوی بچووکتر به ناوهکانی (ماریانا) و (سولتانا) ههبووه، باوکی جوبران پیاویکی كەمتەرخەم بوۋە بەرانبەر مالومنداللهكەي، لە كاتيكدا جوبران تهمهنى ههشت سالان دهبئ باوكى ده که ویته زیندان و له لایه ن ده وله تی عوسمانییه وه دەست بەسەر مالەكەياندا دەگيريت، ئەمە وا لە دایکی جوبران دهکات بیر له جیهیشتنی ولات بكاته و له سالي ١٨٥٥ له تهمهني ١٢ ساليدا جوبران و دوو خوشک و براکهی و دایکی له لوبنانەوە بەرەوە ئەمرىكا كۆچ دەكەن.

له تهمريكا له بوستون دهچيته بهرخويندن، دواتر بق ماوه ی دوو سال له فهرهنسا هونهر دهخویننت و پاشتر دهگه ریّته وه لوبنان و له سالّی ۱۹.۲ زانكۆ تەواو دەكات، دواى بىستنى نەخۇشىي ئەندامانى خيزانەكەى لە مارسى ھەمان سالدا دەگەرىتەوە بۇ ئەمرىكا، بەلام سولتانەى خوشكى به نهخوشیی سیل له تهمهنی ۱۶ سالیدا کوچی دوایی ده کات و جوبران فریای بینینه وه ی ناكەويىت. ھەر ھەمان سال پىتەرى براى بەھەمان نه خوشیی و دایکی به شیریه نجه کوچی دوایی دەكەن. ئەم رووداوە تراژىدىيانە، قورسايى زۆر لە ژیانی رۆحیی جوبراندا دادهنین. خویشی له تهمهنی ۸۸ سالیدا و له ۱۱/۱/۱۳۱۱دا به نەخۆشىي ھەوكردنى جگەر لە نيويۆرك كۆچى دوایی ده کات و جهسته کهی ده هینریته وه بو زیدی خوّى له لوبنان.

جوبران، له ژیانه کورته که یدا هاوسه ریّتی نه کرد، په یوه ندیی ئه و له گه ل خانمیّک به ناوی ماری ئیلزابیّز هاسکل په یوه ندییه کی عاشقانه و توند بووه، که دوای هاوسه ریّتیی مارییش؛ له هاوکاریکردنی جوبران و یارمه تیدانی نه که و توفی ته نانه ت دوای مه رگیشی، ماری له کومه کی روّحیی جوبران ناکه ویّت و به هاوکاریی ماریانه ی خوشکی جوبران ناکه ویّت و به هاوکاریی ماریانه ی خوشکی

جوبران، تهرمی جوبران له سالی ۱۹۳۲ دهکری دهباته وه بر لوبنان و خانوویه کی تایبه ت دهکری له هه مان گوندی زیدی جوبران و ده یکه ن به موزه خانه ی جوبران، جینی و تنه بلینین، پهیوندیی نهم دوو مروقه پهیوندییه کی به رز و عاشقانه ی بی سیکس بووه! له شه سته کانی سه ده ی رابردوودا ماری ها سکل ده ستنووسی ۲۰۰ نامه ی نیوان خوی ماری ها سکل ده ستنووسی ۱۹۷۲ نامه ی نیوان خوی ده کات و دواتر له سالی ۱۹۷۲ بو یه که م جار نه ما نامانه له شیوه ی کتیبینکدا چاپ و بلاوده کرینه وه، که نهینیی زوری ژیانی عاشقانه ی جوبران و ماری ده در کینن.

جوبران، له خیزانیکی مهسیحی، به لام له ولاتیکی ئیسلامیدا له دایک ببوو، پهیوهندیشی لهگه ل ئاینی بههایی زوّر بووه، ئهم تیکه لییه ئاینیه –که ههر خوّی تایبه تمهندیی ئاینی بههاییه رهنگدانه وهی له بهرههمی جوبراندا زوّر دیاره و په زوّرتر ئههلی دلّ و زانستی تهسهوف و وردبوونه وهیه له بوون و ژیان و گهردوون. عهشقی مهعه نه ویی، عیرفان، قوولایی فه لسه فی له تایبه تمهندییه کانی ناسینه وهی نووسینی جوبرانن و ههر ئهم ئینتره سانته ی جوبرانیش بو من جیگهی سهرنج بووه و وایکردووه ئهم کتیبه ی وهربگیرم،

پیاویک که لهسهر کۆرهکهی نهم دیرهی خوی نووسراوه: ...

"من وه ک ئیوه زیندووم، چاوتان لیک بنین له دهوروبه ری خوتان دهمبینن، من ئهوه تام لهبه رده متاندا."

کتیبی (پهیامبهر) پیک هاتووه له ۲۸ گوتاری شاعیرانه، دهرباری ژیان و خوشهویستی و هاوسهریتی و مندال و سامان و بهخشین و تد، یه کهم جار سالی ۱۹۲۳ چاپ بووه، ئهم کتیبه کراوه به تابلق، موسیقا، لهم سالانهیشدا به فیلمیکی ئهنیمهیشن.

(پهیامبهر) کتیبیکه لهسهر ئاستی فورم و تهکنیک ساده و له ئاستی ناوه پوکدا قوول و قرقره، کتیبیکه بو ههموو کهسیک دهشیت له ههر تهمهنیکدا بیت و سهر به ههر ئاینیک بیت ئهم کتیبه دوای ئینجیل پرفروشترین کتیبی سهده کتیبه دوای ئینجیل پرفروشترین کتیبی سهده بیست بووه، به جوریک ههتا ئیستا ههفتانه ۰۰۰۰ ههزار نوسخه ی له سهرانسهری جیهاندا لی دهفروشریت و بو زیاتر له ۰۰۰ زمانی جیهان و مرگیردراوه.

دکتور (محمد سلاح عمری) وانهبیّری ئهدهبییاتی عهرهبی له زانکوّی ئوکسفوّرد لهبارهی ئهم کتیبهوه نووسیویتی: "ئهمه کتیبیکه له ساتی نوّد

کرنکدا به فریات ده که وی، باشترین کتیبه وه ک دیاریی له دایکبوون، یان دیاریی دوستانه له نیوان دوو خوشه ویست، یان دوو هاوریدا ببه خشریت." هیوادارم وه رگیرانی ئهم کتیبه بو زمانی کوردی، پرخی ته بایی و پیکه وه ژیان و خوشه ویستیی له نیوان خوینه ره کانیدا زیاد بکات و دلنیاشم، خوینه ری راسته قینه ی دوای ئهم کتیبه، هه مان که سی پیش ئهم کتیبه نابیت.

توانا ئەمىن ستۆكھۆلم كۆتايى ٢٠١٦

The Coming of the Ship

موسسته فا، هه ڵبژێسردراوی خوٚشه ویسست، به ره به یانی پوٚژگاری خوٚی بوو. دوانو ساڵ له شاری ئورفالیسدا چاوه پنی گه پانه وه ی که شستیه کهی ده کرد، تا بیباته وه بود. دوورگه یه که زیدی خوّی بوو.

له دوانـــزهههمین ســالدا، له وهرزی خهرمانهه لگرتنـدا، له پوژی حهوتـی ئهیلوولـدا؛ به سـهر گـردی دهرهوهی شــورای شـاردا سـهرکهوت، تهماشایه کی دهریای کـرد؛ بینـی کهشـتییه کهی لهنیّـو تهمـومژدا وا خهریـکه دهگاته کهنار.

ئیدی دهروازه کسانی دلسی کسرانه وه و خوشحالیشی وه ک بالنده یه ک به سهر دهریادا فسری، ئه مرا چاوه کانی داخست و له دلسی خویدا سوپاسی بیده نگیی روّحی کرد.

به لام کاتنیک له کرده که هاته خواره وه، دلته نگییه کی سیبه ری کردبووه سه ری، له دلی خویدا وتی:

چون ئاسووده و خوش حال ئيره جيبه يلم؟ نه خير، بي جيهيشتني برينيک له روده دا؛ ئهم شاره جيناهيلم.

ئەمسرۆ ئەمە بەرگىنىك نىسىيە لەبەرى خىزم دايىبكەنم، بەلكوو ئەمە پىسىتىكە، كە دەبىي بىدىرم، ئەمە خەيالىنىك نىسى پىشىتگويى بىخەم، بەلكوو دلاسىيكە، كە شىرىنى برسىيىەتى و بىنويەتى و تىنويەتى چىشتووه.

به لام سهره رای ئهمه ش ناتوانم لهمه زیاتر دره نگ بههوم، ده ریا؛ ههروه ک چۆن ههمود شتیک به لای خویدا راده کیشیت، ئاوها منیش

بانک دهکات، دهبی سواری ته مکه شتیه بیم، چونکه گهرچی کاتژمیره کانی شهو سووتینه رن، به لام نهگهر بمین نمهوه دهیبه ستم، دهبیم به بلوور {کریستال} و گهردم تیکه لی نهم خاکه دهبیته وه.

خــۆزگه بمتوانيب ههمــوو شــتێکى ئێــره لهگهڵ خۆمدا بهرم، به لام چۆن دهكرێت؟

دهنگ ناتوانیّت لیّو و زمان لهگهل خویدا ههلبگریّت، ئهگهرچی ئهمان پهروبالیشیان بهو بهخشیوه دهبیّت تهنها بهدوای ئیکسیرهکهدا بگهریّم ههروهک چون ههلّق، بیّلانه و تهنیا رووهو خور دهفریّت.

کاتیک گهیشته دامینی گردهکه، جاریکی تر ئیساوری دایهوه بین دهریا و تهماشیای که شتییه که ی کرد، که خهریک بوو ده گهیشته لهنگهرگیانی که دهریاوانه کی ده دریاوانه کی ماونیشتیمانییه کانی خوی بینی له تهختایی که شتییه که دا راویستا بوون.

پۆحى گريا و به دەنگێكى بەرز پێى وتن: ئەى نەوەى دايكە دێرينەكەم، ئەى سوارچاكانى شەپۆل. چهندان جار له خهونمدا که شیرینترین ناروتووه و ئیستا له بیداریمدا، که شیرینترین خهونی منه دهگهنه جی من ناماده ی پویشتنم و چارفکه ی هه ندراوی تاسه م چاوه ریی با ده کات.

ته نها هه ناسه یه کی تر له م هه وایه دا هه لده مرثم و به نیگایه کی سوز نامیز ناور بو دواوه ده ده ده ده مه وه کی سوز دواوه ده ده ده ده مه وه که ده ریاوانیک له نیو ده ریاوانه کاندا.

کاتیک ههنگاوی دهنا له دووره وه ههندیک ثن و پیاوی بینی له کییلگه و رهزهکانیانه وه پووه و دهروازه ی شار تاویان دهدا. هاواره کانی بیستن، که له کییلگهیه که وه بی کیلگهیه که وه کیلگهیه که وه کیلگهیه که وه کیلگهیه که و کیلگهیه که وه کیلگهیه که و کیلگهی که و کیلگه که و کیلگهی که و کیلگهی که و کیلگهی که و کیلگه ک

كهشتى هـــات!

تەرىش بە خۆى كوت:

ئایا روّری دابران ههمان روّری دیداره؟ ئایا ئیدواره وه ختی مین، ههمان گزنگی به ره به یانی مینه ؟ که واته مین چی به و خه لکانه بلیم، که پیکوشیان ویستاندووه و گاسینیان لهنیو کیلگه کانیاندا به جیهیشتووه ؟

ئایا دلّی من دهبیّته درهختیکی پربهر، تا میـوهکهی بچنمهوه و بیبهخشـمه ئهوان؟ ئایا خواسـتهکانم وهک کانییهک ههلّدهقولیّن، تا گوّزهکانی ئهوانی لی پر بکهم؟

ئایا مان چهنگیکم، که پهناجهی قهدهر تواناکانم ده ژهنیدت؟ یان شمشالیک، که ههناسهی ئه و بهنیومادا دیات ئایا مان گهریده ی بیدهنگییم؟ لهم بیدهنگییه حدا چگهنجیکم دوریوه ته وه، که بهمتمانه وه بهسه ده کهنجیکم دوریوه ته وه، که بهمتمانه وه بهسه ده کهنجیکم دوریوه ته وه، که بهمتمانه وه به سه خه کیدا دابه شی بکه م؟

ئهگهر ئهم پورش پورشه م چنید نه وه یه؛ له کام خاک و له کام وه رزی بیرچ ووه وه دا؛ تۆوه که یم وه شاندووه ؟

⁻ پیگروش: کهرستهی گرتنی ناوی تری. (و)

ته که ربه پاستی نه مه ته و ساته بیّست، که ده بیّست چراکه می تیّسدا به رز بسکه مه وه، تایسا نه وه ی له ناو چراکه دا ده گریّت تاگری منه ؟
مین نه و چیرا خیالی و خاموشی به رز ده که مه وه، که ده بی پاسه وانی شه و پیر پونی بکات و دایگیرسینیت.

ئه وه قسسه کانی سسه ر زاری بسووم، به لام زور قسه ی تسری له دلّدا مابوو، که نه سده توانی ده ریانبریّست، چسونکه نه سده توانی نهیّنیسی ده روونی خوی بهیّنیّته زمان، که رووه و شار رویشست، هه مسوو خه لّسک له پیشسوازیدا به ره و پیریسی هاتبوون و به یه ک ده نسگ هاواریان بو

 ژن و پیاوانی رۆحانییش وتیان:

مه هـ نله شـ ه پ وله کانی ده ریا تو له ئیمه بکات و سـالانی مـانه وه ت؛ ته نها ببنـت به یادگارییه ک تـ و پ ورخت به نیوماندا ده گه رایت، سـنبه رت نوورنک بسوو ده گه رایت، سـنبه رت نوورنک بسوو رووخسارمانی رووناک ده کرده وه

ئیمه تۆمان خوش دهوید، گهرچی سوزی ئیمه لاله و تارایه که به سه ر پووخسارییه وهیه، لی ئیستا تو به دهنگیکی به رز بانگ ده کات و له به رده متدا پووت ده بیته وه

ههمیشه وا بووه، که خوشهویستی قرولایی و خوی نازانیدت، تا ساتی مالئاوایی و جیابوونهوه خهلکانی تریش هاتن و لیدی بیارانهوه، به لام ئه و وه لامی نهدانهوه، ته نها سهری دانه واند، ئه و کهسانه ی له به رده میدا راویستابوون؛ بینییان فرمیسک له چاوییه وه تکایه سهر سینهی.

ئه مسرا ئه و، خه نسکه که ی به ره و گوره پسانی مه زنسی به رده م په رستگا بسرد. له میحرابی په رستگاکه وه؛ ژنیک به ناوی (میترا) هاته ده ره وه ، کاری ئه و ژنه پیشبینیکردن بوو.

نهم به میهرهبانییه وه لیّسی روانسی، چونکه میترا یه که م که س بوو، که ههمان نهو روزهی نهم پیّسی خسته نهم شاره، نهو بهره و پیریسی رویشت و بروای پی هینا.

ژنه که سلاوی لی کرد و وتی:

ئهی پهیامبهری خوا، سالهای سال چاوهریّی کهشتیه که بوویت، ئیستایش هاتووه و دهبیّت بروّیت، تاسهیه کی قوولّت بو دهبیّت بروّیت، تاسهیه کی قوولّت بو نیشتیمانی یادگارییه کانت و شوینگهی خواسته مهزنه کانت ههیه. سوّزی تیمه نابیته پیگر و ویستیشمان تو ناگهریّنیّتهوه، به لام به رلهوه ی تیمه جیبهیّلیت؛ داوات لی ده که ین به رلهوه ی تیمه جیبهیّلیت؛ داوات لی ده که ین به رله وه ندی شتمان فیر بکه یت.

خۆمان له خۆمان ئاشكرا بكه، ئىيمەيش ئەم راستىيە بىۆ نەرەكانمان دەگىيرىنەرە و ئەرانىش بۆ نەرەكانيان بگىرىنەرە تا ھەرگىز لەناو نەچىت.

تو له تهنیاییتدا، رفزگاری ئیمه دیوه و له بیدارییتدا، گریان و پیکهنینه شاراوه کانی ئیمه در ژنه فتووه.

که واته تیستا خومان له خومان ناشکرا بکه و لهباره ی نه وه ی له نیسوان له دایکبون و مهرگدا رووده دات فیرمان بکه.

ئەرىش رەلامى دايەرە:

ئهی خه ڵکے تورف الیس، من دهرب ارهی چی ده توانم بق تیوه بدویم، جگه لهوهی که له روّحتاندا دهگوزه ریّت؟

خۆشەويستى Love

ئەوجا مىترا وتى:

"لەبارەي خۆشەويستىيەوە بۆمان بدوي."

ئه و سهری هه لبری و ته ماشایه کی خه لکه که کرد، که بیده نگیی بالی به سه ردا کیشابوون، ئه مرا به ده نگیکی به رز وتی:

کاتنے کے خوشہ ویستی سے راپاتان دہ ته نیے ت؛ شے ننی بے مون، هه رچه ند ریکه یه کے د د وار و ناهه مواره، که بالی بو کردنه وه؛ ئیے وه یش له ئامین کی بگرن، ئهگه رچی ره نگه شمشیریک له نیے و په ره کانی دا شاردرابیته وه و برینداریشتان بکات.

که قسامتان لهگه ل ده کات، گوینی بو رادیدن، ئهگهرچی رهنگه؛ ده ناگه کهی خه و نه کانتان وردوخاش بکات، ههروه ک چون بای باکووریی، باخه کان ویدران ده کات. چونکه خوشه ویستی نه وکاته ی تاجی شادییتان ده خاته سام سام سام به به به به به خاچیشتان ده دات.

ههروه ک چون پهروه رده تان ده کات تاواش ههره ستان پی ده هینیت ههروه ک چون به بالاتاندا هه لده زنی و ناسکترین چلتان له خوره تاودا ده له رزینیت هیند ده ش به په پالاتاندا پوده ده له رزینیت ته هیند ده ش به په گوریش به تاندا پوده چین ته خواری و پاتان ده وه شینیت.

وه ک گهنمه شامی له باوشان ده گریست.

لهبیژنگتان ده دات و له تویکله کانتان ئازادتان ده کات. ده کات. ده تانهای و ده تانکات به ئارد. ده تانکات به همویر و ده تانشیلیت ئه وکاتیش ده تانسیپریت به ئاگری پیروز خوی، تا ده تانیکی پیروز تان لی ده ربچیت، له سه ر خوانی موباره کی خوداوه ند.

خۆشەويستى ھەمسوو ئەوانەتسان بەسسەردا دىنىنىت تا پەى بە نەينىسى داتسان بىيەن و بەم دانستەوە بگۆرىن بۆ پارچەيەك لە ژبان.

به لام ئهگهر ده ترسس و ته نها به دوای ئارامیی و چیتری خوشه ویستیدا ده گهرین، ئه وا چاکتر وایه جهسته ی پووتتان داپوشسن و له تیغی تیست کی خوشه ویستی دوود بکه ونه وه.

پوو بىكەنە ئەو جىھانە بىي وەرزەى كە تىيدا پىدەكەنن، بەلام تەواوى پىكەنىينەكەى خۆتان ناهيننه سهرليو، دهيشكرين، بهلام ههمسوو فرميسكهكانتان ناريين.

خۆشەويسىتى نە ھىيچ دەبەخشىيت جىگە لە خىقى و نە ھىچىيش وەردەگرىيىت جىگە لەخۆى.

خۆشەويستى نە بەندى مولكە و نە سەوداى خاوەندارىتى، خۆشەويستى لەسەر بنەماى خۆشەويستى يايەدارە.

کاتیک ئەقینىدار دەبن، مەللین: (خوداوەنىد لە دللى منىدايە)، بەلكو بللین: (مىن لە دللى خوداوەند دام).

وا گومان مهکهن، که دهتوانن خوشهویستی به ریدوه به نگهر خوشهویستی نیدوه به ریدوه به شایسته بزانیت، نهو به ریوه تان ده بات.

خۆشەويسىتى خىزى ئىلىرەزووە، ھىيچ ئىلىرەزوويەكى تىرى نىيىيە، جىگە لەوەى خىزى بەلام ئەگەر خۆشەويسىتىتان بەلام ئەگەر خۆشەويسىتىتان كىرد، دەبئىت خواسىتىكتان ھەبئىت، رئىگە بىدەن با ئەمانە خواسىتەكانتان بن:

بتوینه وه و ببن به ئاو، وهک ئه و جوگه یه په وان بن، که گورانیی بو شه و ده لیت . ناماده بن نازاری زیاتر له سوز تیدا وه ربگرن،

چونکه زام تێگهیشتنه له خۆشهویستی.

چێژ لهم خوێنبهخشينه ببهن:

ئه و کاته شـــی ده چــنه جیّگــا و ده تــانه وی بنـوون؛ به ئـاوازی ستایشــئامیّز نــزا بــق ئه و که سه بکهن، که خوشتان ده وی .

هاوسهریتی Marriage

لهم کاته دا میترا جاریکی تر هاته وه گو و وتی: "ده رباره ی هاوسه ریتی بومان بدوی، ئهی ماموستا."

ئەويش وەلامى دايەوە:

ئيوه پيکهوه لهدايک دهبان و بو ههميشه پيکهوه دهمينانهوه، تا ئهو کاتهی باله سيپيهکانی مهرگ لهیهکتان جیادهکاتهوه. بهلی، ئيوه تهنانها له یادگهی بیدهنگی خواوهندیشدا ییکهوهن.

به لام کاتنک پیکهوهن؛ مهودایه که نیوانتان پاگرن، بهینن باکانی ئاسمان له نیوانتاندا سهما یکهن.

لهگه ل یه کتردا خوشه ویستی بکه ن، به لام له خوشه ویستیتاندا؛ کوسپ بو یه کتر دروست مه که ن. به یکن خوشه ویستی وه ک ده ریایه ک له نیوان که ناری روحی هه ردووکتاندا شه پول بدات.

جامی یه کتر پر به نه نه که خام مه خونه و به خونه و به خونه و به نه خونه و به خونه و به نه کتر به خون به نان مه خون به نه که که خون به نان مه خون به نان به

پیکه وه گیرانیی بلین و سیه ما بیکه ن و شیادبن، به لام رینی ته نیایی یه کتر بگرن، ههر وه ک چین تاله کانی عود جیان، به لام بی ده نینی ناوازیک پیکه وه ده بزوین.

دلّی خوتان به یه کتری ببه خشن، به لام نه ک بن پاراستن، چونکه ته نها ده ستی ژیان ده توانیت بتانیاریزیت.

له كەنار يەكتىردا بوەسىتن، بەلام مەنووسىين بەيەكەوە، چىونكە پايەكانى پەرسىتگا لە دوور يەكەوە راوەستاون.

پیکه وه بن، به لام مه چنه ژیر سیبهری یه ک، ئاخر چنار و داربه پوو له ژیر سیبهری یه کتردا گه شه ناکه ن. Whildren

لهم کاته دا ژنیک، که منداًلیکی ساوای به باوشه بود، وتی: "ده رباره ی مندال قسه مان بق بکه ."

ئەويش لە وەلامدا وتى:

منداله کانی ئیسوه، مندالی ئیسوه نین، ئهوان کسوپ و کچی خواستیکن، که ژیان لهخوی ده گریست ئهگهرچی منداله کانتان له پیسی ئیسوه وه دینه جیهانه وه، به لام له ئیسوه نین. سیسهره پای ئه وه ی له گه ل ئیسوه دان، به لام مولکی ئیوه نین.

ئيّـوه دهتـوانن خوشهويسـتى خوتانيـان بـدهنى، به لام ههرگيـــز نــاتوانن ئهنديشــهكانتانيان بهسـهردا پسـهپيّنن، چـونكه ئهوان ئهنديشـهى تايبهت بهخويان ههيه.

ئیسوه ده توانن جه سته یان له ماله وه زیندانی بسکه ن، به لام هه رگیرز ناتوانن ئه وه له گه ل پودیاندا بکه ن، چونکه رودیان له مالی سبه ينى دايه و تنسوه ههر به خهويسش ريتسان لهو ماله ناكه ويت.

ئيوه دهتوانن ههول بدهن خوتان وه ک ئهوان الله مهده نهوان وه ک الله مهول مهده نهوان وه ک خوتان الله به الله مهول مهده نهوان وه ک خوتان الله به به به دواوه ده که ریته وه و نه لهمرود اده وه ستیت .

ئیسوه که وانسیکن، منسداله کانتان وه که تیریسک به ئیسوه دا ده هاویژریست، تیرهاویژ؛ نیشانه که ی له ریپره ویکی بیکوتاییدا ده بینیست، ئه وجا که وانسی خوی ده چه مینیسته و ه و تیسر تیسژیه پاهه وادا ده فریت.

به یکن چه در ره تان به ده ستی تیرهاویژه وه خوشد حالانه بیّات، چونکه ئهوییش به و تیروکه وانه ی به ده ستییه وه یه تی خوشه و یستی ده هاویژیت.

Giving

لهم كاته دا پياويكى دەولله مهند وتى:
"لهباره ى به خشينه و قسه مان بۆ بكه ."

ئەويش لە وەلامدا وتى:

ههرچی له سهروه ت و سامان ده یبه خشن که مه و ئه وه ی له پودتان ده یبه خشن زوره، چونکه مولّک و مال چییه جگه له و شته ی ده یشارنه وه بو سبه ی ؟

سبهی چ سبوردیکی ههیه بنو ئه و سبهگه قایمکاره ی که ئیسقانیک له ژیر لمی بنی ناونیشانی بیابانیکدا ده شاری دوای کاروانی دیده نیکاران ده که ویت بنو شاری پیروز؟

ئایا ترس له پیویستی، ههمان پیویستی نیسیه؟ ئایا ترس له تینویتی له کاتیکدا کانیکدا کانیده پر له ئاوه، ترس له تینویتی تیرنهبوون نییه؟

خهلکانیّ که ههن، نقری ان هه یه و کهم ده به خشان، بغ ناو و ناوبانگ ده به خشان، ئهم خواسته شاراوه یه ی به خشاینش ئالووده یان ده کات.

خه لکانیکیش ههن، کهمیان ههیه و ههمووی دهبه خشن، نهم جوره کهسانه باوه ریان به ریان و به ره که تابید و ههرگیز دهستیان خالی نابیت.

خه لکانیک ههن، به خوش حالییه وه ده به خشن و پاداشتیان شادیی ده بیت نخه لکانیکیش ههن، به ئازاره وه ده به خشن و نه و به خشینه یاکیان ده کاته وه.

خه لکاره یان نه چنی تر هه ن، ده به خشدن و له م کاره یان نه چنی و وه رده گرن و نه نازار ده چنی ن نه نه م جوره ته نانه تنیازی پاداشتیشیان نییه، نه م جوره که سانه وه ک نه و دره خسته وان، که له ده ربه نه دووره وه عه تری خوی به نه سیم ده به خشیت و هه وا بونخوش ده کات.

له شکوی دهستی ئهم کهسانهیه، خوداوه ند دیسته گفتوگو و لهودیو چاوی ئهم کهسانه وه زهرده خهنه بو زهوی ده کات.

به خشین لهبه رانبه ر داوالیّکردندا چاکهیه، به لام به خشین بسی داوالیّک ردن و له

هۆشىلىرى خۆتسانەرە چىلكترە. بىلى بەخشىندەكان، بەھاى بەدەسىتهينانى شادىي خەلك لە شادىي بەخشىن زياترە.

ئایا شایک شایک دهبهن، که نهتاوان بیبه خشان؛ ئهوه ی له ئیسادا ههتانه، روزیک دهبین تادا ههتانه، روزیک دهبین تا بیبه خشان، که واته چاکتر وایه ههر ئهماره ئهماره باه شاه کهن، باخ ئهوه ی وه رنی به خشاین له تووه دهست پای بکات، نه که له میراتخوره کانه وه

ئیّوه زوّرجار ده لّین: (دهیبه خشین، به لام به و که سه ی که شایسته یه)، که چی دره ختی به رداری باخه کانتان و انالیّن، ئه وان ده به خشین، چونکه ده زانین به خشین ژیانه و نه به خشین مه رگ.

بیکومان ئه و که سه ی شایسته ی شه و و پؤڈ بیت، به هه مان شیوه شایسته ی به خشینی تویه . ئه و که سه شایسته ی خواردنه وه ی تاوی ده ریای ژیان بیت، شایسته ی ئه وه یه خوی له و جوگه باریکه ی تو پر بکات . کام تاوان له و تاوانه مه زنتره ؛ له به رانبه و که سینکدا، که به دلنیایه و پیویستی به به خشینی تویه ، پینی بلییت نه خیر؟

مه که رت قر کنیت، که ده بنیت خه لکسی یه خه ی خویان خویانت بق دادرن و تارا له سه ر شکویان لابده ن، تا تق به هایان رووت و شکویان بیشه رم ببینی ؟

یه که مجار خوت هه م به خشیده به و هه م شایسته ی به خشین به ، چونکه نه وه ژیانه ، که ده به خشینت و تق ، که خوت به به خشینده ده زانی جگه له شایه تیک زیاتر هیچی تر نیت .

ئیسوهیش ئهی ئهوانهی بهخشسین وهردهگسرن، وهریبگسرن و سوپاسسگوزار مهبسن، نهوهک بساریکی قسورس بخه نه گهردنسی خوتان و بهخشینده کهیشهوه. لهگه ل بهخشسینده بهسهر بسالی بهخشسینهوه ههردووکتان بفسرن، نومسانی بهخشسینه وه ههردووکتان بفرن، که دایکیک گهوهه ری بهخشسینده یی که دایکیک مهزنسی وهک خوداوه ندی هه به .

خواردزوخواردنوه

Eating and Drinking

لهم کاته دا پیره میردیکی خاوه ن کاروانسه را وتی: "ده رباره ی خواردن و خوارنه وه بومان بدوی."

ئەويش لە وەلامدا وتى:

خــۆزگه بتانتوانىبــا به عهتــرى خــاک بـــژين، ههروهک چـــۆن پووهکهکــان به تیشــکى خــۆر دهژین.

به لام لهبه رئه وه ی له پیناو خواردندا ده بیات بکوژن و تینویتی خوتان به برینی شیری دایک له مندال بشکینن، که واته نهم کاره وه که به به به به به به به به که واته نهم کاره وه که به رستشیک نه نجام بده ن

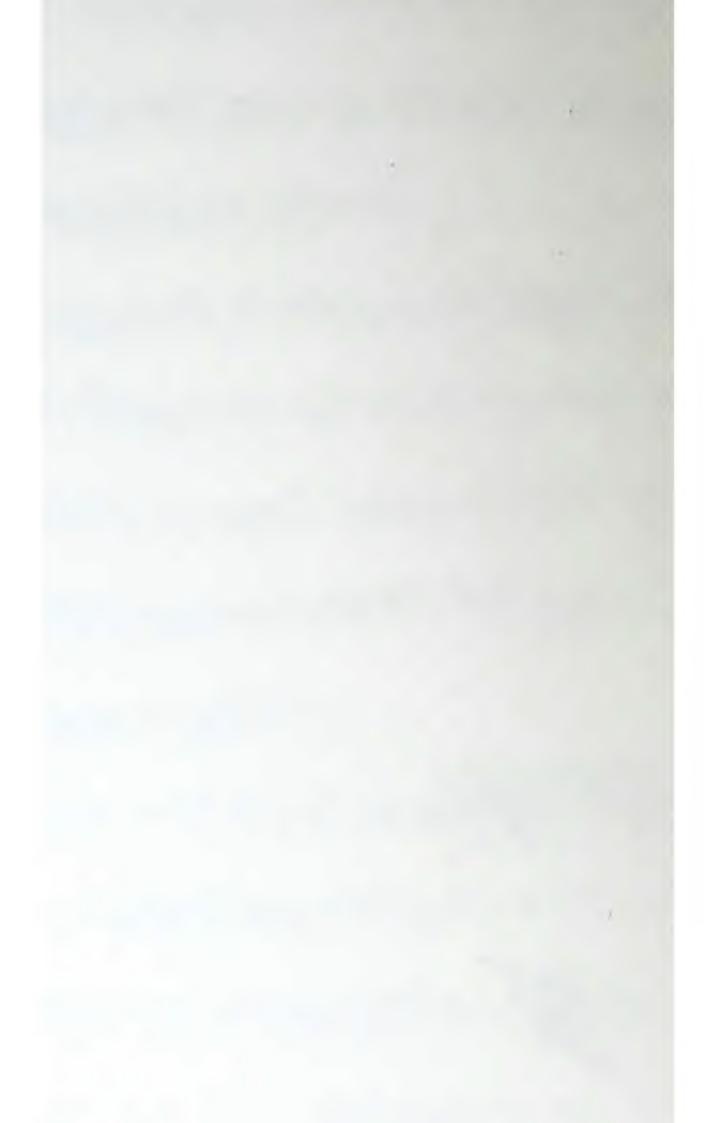
لینگهرین لهپیناو نهو شاهی که له باوونی مروّفدا پاکتر و بینگوناهتره، سافرهکانتان میحرابیک بن بی قوربانیکردنی بیزمانه پاک و بینگوناههکانی دهشتودهر.

کاتیک گیانه وهریک سهردهبرن، له دلّی خوّتدا پیّی بلّین: "ههمان ئه و هیّنهی تو ده کوژیّت، منیش ده کوژنیت، هه مان نه و یاسایه ی توی گرفتاری گرفتاری ده ستی من کردووه؛ منیش گرفتاری ده ستیکی به تواناتر ده کات. خوینی تو و خوینی من نییه، نه وه ی ده رژی شیله ی ره گی داری به هه شته ."

که گاز له سینویک دهگیرن له دلّی خوتانیدا پینی بلّین: "تووهکانیت له جهسیه تهی منیدا ده پویی و چروکانی سیبه ینیت له دلّی منیدا ده پویین و چروکانی سیبه ینیت له دلّی منیدا ده پشکوین، عهتری تو ده بی به ههناسهی من و ئیتر من و تو له ههموو وهرزهکاندا پیکهوه ئاههنگ دهگیرین."

پایزان کاتیک تریّی ره زه کانتان بو گووشین ده چنن، له دلّی خوّتاندا پیّی بلّین: "من وه ک تو ره زیّکم، میسوه ی منسیش بو گووشین کوده که نه وه و مینا شهرابیّکی نوی له گوزه ی هه میشه پیدا ده مینمه وه ."

 JE Work

لهم كاته دا جووتياريك وتى:
"ده رباره ى كار بۆمان بدوى."
ئەويش وەلامى دايەوە:

ئیسوه کار دهکهن تا هاوریّی زهوی و روّحی زهوی به زهوی بن چونکه بیکاریی واتا ناموّبوون به وهرزهکان و دواکهوتن له رهوتی ژیان، که شکوّدارانه و سهربهرز به ئاراستهی جاویدانی ههنگاو دهنیّت.

ئه و کاته ی کار ده که ن وه ک شمشالیّک وان، که سرته و چپه ی ساته کان له دلّی خوّیدا ده گوریّت به ئاوازیّکی دلّیوفیّن کی له ئیّوه حه ز ده کات شمشالیّکی بیّده نگ بیّت، کاتیّک هه موو خه لکی پیّکه وه گورانیی ده چپن؟

ههمیشه پنیان گوتون، کار نهفره و بهدبه ختییه، به لام من پنتان ده لیم کار؛ بهدبه ختییه، به لام من پنتان ده لیم کار؛ دوورت رین خهونه کانی زهویتان بود ده هینی تهدی، که لهساتی لهدایکبوونتانه وه

بۆتسان دىسارىكراوه، بە كاركردنتسان خۆشەويسستى لەگەڵ ژيانسسدا دەكەن، خۆشەويسستى كسردن لەگەڵ ژيانسدا لەرپنگساى خۆشەويسستى كسردن لەگەڵ ژيانسدا لەرپنگساى كارەوە؛ واتە پەيبسردن بە شساراوەترين نهينىسى ژيان.

به لام ئهگهر شكوی هاتنه بوون به ئسازاری نه فره تنده گهن، كه له سهر نیوچه وانتان نووسراوه، ئه وا من پیتان ده لیم؛ هیچ شتیک جگه له عهره قلی ناهو نووسراوه ناهواته وه .

ههروهک چون پیان گوتون؛ ژیان تاریکه، ئیسوهیش، که ماندوو دهبان ههر نهوه دووباره دهکهنهوه، که ماندووهکان دهیلین، منیش پیتان دهلیم:

به پاسستی ژیسان تساریکه، مهگهر ئهوه ی که ئساره زوویش نساره زوویه کو پروونساکی بکساته وه، ئساره زوویش هه میشسه کسویره، مهگهر ئه وه ی که زانسستیک ببیته چاوساغی.

زانستیش ههمیشه بیه ودهیه، مهگهر نهوهی کاریک بیهینیسته بهرههم، کاریک بیهینیسته بهرههم، کاریش ههمیشه به تاله، مهگهر نهوهی خوشهویستییه پری باتهوه.

ههرکاتیکیش به خوشهویستییهوه کار بکهن، خوتان بهیهکتر و بهخواوهندیشهوه گری دهدهن.

به لام کارکردن به خوشه ویستییه وه یانی چی؟

کارکردن به خوشه ویستییه وه، یانی چنینی
پارچه قوماشینک، که تانوپوی تاله کانی

له دلّیته وه بو ده رکیشیت، هه روه ک بلیّی ئه و
پارچه یه تو دلداره که تده وی.

كاركردن به خوشه ويستيه وه، يانى دروستكردنى خانوويه كه خوشه ويستى، هه روه ك بلينى خوشه ويسته كه تديت و لهم خانووه دا نيشته جي ده بيت.

کارکردن به خوشه ویستییه وه، یانی ناشتنی تسوو به خوشه ویستییه وه، هه روه که بلایسی خوشه ویستیه که تسووه خوشه ویسته که تسووه ده چنیته و به ری نام تسووه ده چنیته و میخوات.

کارکردن بهخوشهویستییهوه، یانی پیدانی پودی پودی خوت به و گوزه یه ی دروستی ده که یا ههروه کی بلیدی پودی پروستی پروستی ههروه کی بلیدی پودی پروستی ههروه کانیت کوبونه ته و ته ماشات ده که ن.

چەنىد جارىكى لە ئىسوەم بىستووە، ھەروەك بلىقى لە خەودا ورىنە بكەن، دەلىن: نه و که سه ی کار له سه ر مه رمه پر ده کات و شیره ی پوچی خوی لیسان داده تا شیری شیره ی پوچی که خانه دانتره له و که سه ی که زه وی ده کیلیت ."

یان ده لین: "ئه و که سیمی له رهنگی په لکه زیرینه وینی میروف له سیم پارچه قوماشیک ده کیشیت، خانه دانتره له و که سهی که پیلاوه کانمان ده دوریته وه."

به لام من له خهودا نا، به لکوو له بنداریی نیوه پودا پنتان ده لنیم؛ دهمه ته قنیی (با) له گه ل داربه پوودا شیرینتر نیسیه له دهمه ته قنیی (با) له گه ل تالی گیایه کدا. دهمه ته قنیی (با) له گه ل تالی گیایه کدا. مه زنیی ته نها مولکی که سینکه؛ گورانییه ک له گفتی (با) دروست بکات له سوزی خوی شیرینتر بیت.

کار وه ک خوشه ویستی خوی نمایش ده کار تویش نه گهر ناتوانی به خوشه ویستیه وه کار بکه یست، نه گهر نه فسره ت ده که یست و پرته و بسول نه ته نه که ده رگای په رستگایه کدا بکیشیته وه و بچی له ده رگای په رستگایه کدا دانیشی سوال بکه یست و چاوه رینی ده ستی نه وانه بکه یست که به خوش حالییه وه کار ده که ن

چونکه ته که ر به نابه دلی نانیک ببرژینیت، ده یسووتینیت و تالی ده که یا که بخوره کهی ناتوانی هه مووی بخوات و پیی تیر بینت.

ئهگهر به رقه وه تری بگووشیت، رقیت وهک ژه هر ده رژیته نیو شه رابه که وه .

Joy and Sorrow

لهم كاته دا ژنيك هاته گو و وتى:

"ده رباره ى خهم و شاديى بۆمان بدوى"

ئه ويش له وه لامدا وتى:

شادیی ئیسوه ههمان خهمی بسی پووپوشسی ئیسوه یه که چساله ی پیکه نینتانی لیسوه هه کسده قوولین ههمان نه و چساله یه که به فرمیسکتان پر بووه . بو لهمه زیاتر ده توانی چی تر بیت ؟

ههرچهنسدیک خهم؛ دهروونتسان زیساتر هه لبکولیّت، جیکای شادیی له بوونتاندا زیاتر دهکات. مهگهر ئهو کاسهی شهرابی ئیّوهی لهخوگرتوه ههمان ئهو کاسهیه نییه، که له کووره ی گوزهگهردا سووتینراوه ؟

مهگهر ئه و عـوده ی که به دهنـگهکه ی ئـارامیی به پروختان دهبهخشی ههمان ئه و پارچه داره نییه، که به چهقر ناوه که یان هه لکولیوه ؟

ههر کاتی شادبوون، برواننه قوولایی دلتان، تابزانن؛ ئهوهی که سهرچاوهی شهادییه، ههمان ئهو شتهیه، که سهرچاوهی خهمیشه.

بهههمان شیوه کاتیک خهمبار دهبن؛ برواننه قوولایی روّحی خوّتان، تا بزانن ئهوهی ئیستا بیوته مایهی گریانی ئیسوه ئهو شیتهیه، که پیشتر خوشحالی کردوون.

ههندیک له ئیره ده لین: "شادیی مهزنتره له خهم"، ههندیکیشتان ده لین: "نه خیر خهم مهزنتره له شادیی."

من پیتان ده لیم: ئهم دووانه لهیه ک جیانین. ئهم دووانه ههمیشه پییکه وهن، ههرکاتیک یه کیکیان لهسه ر سیفره که تان له گه لتاندا دانیشت، بیزانن که ئهوه که ی تریان له جیخه وه که تاندا نووستوه.

ئيّوه وه ک ترازوويه کوان لهنيّوان شاديی و خهمدا، تهنها ئهو کاته ی خاليين؛ هاوسهنگ دهبن.

ههر کاتیک خهزنه داریک زیروزیوه که تان بق ده کیشیت، ئیسوه پیویسیتان به لیده رهینان یان زیاد کردنی شادیی و خهمه کانتان ده بیت. illa Houses

لهم كاته دا بيناسازيك وتى:

"له بارهى خانووهوه بومان بدوي ."

ئەويش لە وەلامدا وتى:

له خهیالتاندا کهپریّک له بیاباندا دروست بکهن، بهرلهوهی خانوویه که شاردا دروست بیکهن، چونکه که نیّدواران دهگه ریّدنه وه مالهوه، نهو تهنیایی و ویّلیدی لهنیدو نیّوهیشدایه دهگه ریّته وه.

مانی ههر کهسیک ههمان جهستهی خویهتی، به لام گهوره و فراوانت ر نهم مساله له خوره تاودا گهشه ده کات و له نارامیی شهودا دهنوی ت و خهوی بی خهونی نیسیه، نایا خانووه کانتان خهون نابینن؟ له خهونه کانیاندا له شاره وه بو ناو باخ و گرده کان نارون؟

 خوزکه له دهریهنده کانسدا، له کوّلانه بساخه سیمونه کاندا تووشستان ببسایه به تووشسی به کتره و له په زه کانتاندا سلّاوتان له یه کتر به کتردبایه و به بسونی خاکه وه پسیّکه وه بگردبایه و به بسوّنی خاکه وه پسیّکه وه بگه رانایه ته وه به لام نه مه له نیّستادا ناکریّت.

باپیرانتان لهترسدا خانووهکانیان لهتهنیشت یهکتره وه دروست دهکرد، ئیدوه بهنیازن تا کهی ترستان، حهساری مالهکانتان له کنلگهکانتان جیابکاته وه ؟

ئهی خه لکسی ئۆرفالیس؛ پیم بلین ئیسوه چیتان له مالهوه ههیه؟ ئهو شته چیسیه له ماله کانتاندا شاردووتانه ته و دهرگاتان به سهردا گاله داوه؟ ئایا له ئارامییدا ده ژین و ئهمه یه، که تواناکانتان ئاشکرا ده کات؟

ئایا یادگارییه کی وه هاتان له ماله کانتاندا هه یه، که وه ک پردیکی دره خشان ترق پکی هرشتان ییکه وه ببه ستیته وه ؟

ئایا جوانییه کی وه هاتان هه یه ، که دلّی ئیّوه له کهره سیسته دارویه رده کانتانه وه بهره و لووتکه ی چیای پیروز ببات؟

ئادهى پيم بلين، ئايا ئەمانەتان له مالەكانتاندا ھەيە؟ یان ته نها نارامییه کی در فرنتان ههیه، که چید ژه کهی یه کجار به میوانیتان دیّت و ئیتر ههتاهه تایه ناروات و لیّتان دهبیّت به خاوه نمالٌ؟

به للسخ، ئه وه دیسویکه دیست و به زهبری قامچییه کهی ده تانکات به بووکه لهی خواسته زوّره کانی خواسته زوّره کانی خوی نه گهرچسی ده سستیکی ئاوریشمینی ههیه، به لام دللی له ئاسنه نیوه ده خاو و خوی به سهرتانه وه ده و مستی و گالته به شکومه ندیی جه سته تان ده و همات.

گــالته به ههســتهکانتان دهکـات، به تهندروستیی دهنگتان و وهک قاپیکی شکاو ههلی دهداته وه ناو زبلوزاره وه

به راستی چیّری در فرزنانه ی ئیارامیی ماله کانتان، روّحتان ده کوژیّت و ئینجا به بزهیه کسی پر سووکایه تییه وه دیّت بو

به لام ئیروه، ئهی مندالانی ئاسسمان، ئهی ئهوانهی ئارامتان نید، به داوه وه نهبان و راو نهرین.

ماله کانی نیّوه نابیّت له نکه ری که شستیی بیّت، به لکوو ده بیّت نهو داره بیّت، که چاروّکهی که شتیی پیّوه هه لده دریّت.

ماله کانتان نابیت ئه و مه رهه مه بیست، که پووپوشی برینیک داده پوشیت، به لکوو ده بیست، که ده بیست، که پاریزگاریی له چاو ده کات

با دەرگاى مالەكانتان ھىنىدە بچووك نەبىت، ناچاربن بالەكانتانى بى بىنووشىتىننەوە، كاتىك لىرەى تىدەپەرن.

با ساپیته کانتان هینده نزم نهبیّت، ملتانی بق کهچ بکهن. ههناسه تان ئازاد بیّت و نه ترسن له وه ی درزبخاته دیواره کانه وه.

ماله کانتان شوینی نیشته جیبوونی ئیروه و با وه ک گوری مردوو نه بیت.

خانووه کانتان ههر چهند به رز و جوان بن، به لام نهینیی و ئاره زووه کانتان ناشارنه وه چونکه ئه وه ی له بوونی ئیروه دا ناکوتایه له کوشکی ئاسسماندایه، که ده روازه که ی ته مصومتی به ره به به به به ره به به ره به به ره به بیده نگی شه ون.

Flothes

لهم كاتهدا جۆلايهك وتى:
"دەربارهى جلوبهرگ بۆمان بدوى."
ئەويش لە وەلامدا وتى:

پۆشاكەكانتان جوانىيەكانتان دەشارىتەوە و ناشسىرىنىيەكانتان دەخساتەروو، سسەرەراى ئەوەى لەناو پۆشاكەكانتاندا بەدواى ئازادىيىدا دەگەرىن، بەلام تەنھا پىوەنىد و زنجىرى تىدا دەدۆزنەوە.

زیاتر پیستی خوتان بدهنه بهر تیشکی خور و شنهی با و کهمتر به پوشاک دایپوشن، چونکه ههناسهی ژیان وا له تیشکی خور و دهستی ژیان وا له شنهی بادا.

هه نــدیکتان ده لــین: "ئه م پوشـاکه ی له به رماندایه بای باکوور چنیویه تی"، به لام برزانن؛ خه راته که ی شهر م و تاله کانی ئابروو به وه د که بوده که بوده که بوده که بوده که دارستاندا تیر بیتان پیکه نیوه .

تاكادارين با لهبهرانبهر چاوى پيسدا؛ خاكهراييتان قه لفان بيت، كه ناپاكانيش له گۆرى نهبن، پۆشاك چييه جگه له ته وقيك به روّحتانه وه!

ئەرەبىش لە بىساد مەكەن، كە زەوى چېسىڭ لە پېيە رووتەكانى ئېسوە وەردەگرىست و (با)ىش پېسى خۇشسە؛ كاتىكى زىساتر بىسارىي لەگەل پرچتاندا بكات، Ruying & Selling

لهم كاتهدا بازرگانيك وتى:

"لهبارهى كرين و فرۆشتنهوه بۆمان بدوي."

ئەويش وەلامى دايەوەو وتى:

زهوی میوه کانی خوی به ئیسوه دهبه خشیت و ئیسوه یش به گهر برانن چون دهسته کانتانی لی پیر به نه به به به میچی دیکه نابیست و ههر لهم ئیسالوگوره ی دیساری و نیعمه ته کانی زهویشه که ئیسوه ره زامه نسووده ده بن .

به لام نه گهر نهم ئالوگوره به خوشه ویستی و دادوه رییده و نه نه نه نه به نه و هه ندیکتان به ره و ته ماع و چلیسی ده بات و هه ندیکی ترتان به ره و نه داریی و برسیتی .

کاتنے ک ٹیے وہ ی پہنجہ دہرانی دہریا و پہز و کیلاگہ کان، له بازاردا له گه ل گوزه گهر و جولا و عهتاردا کو دہبنه وہ، ٹه وکاته له پؤسی نہوی بہارینه وہ تا بیّت، کالاکانتان به

ده سته کانی بکیشینت و ته رازووه کانتسان یه کسان و به هاکانتان پیرفز بکات.

مه مسيلان ده ستبه تالان، ئه وانه ی له به رانبه را مه مه مسيلان ده ستبه تالان، ئه وانه ی له به رانبه و کاری ئيسوه دا ته نها قسمه ده فروشن بيسنه مامه له وه له گه لتاندا.

بهم جوّره كهسانه بلّين:

"لهگه لمان وه رن بو کیلگه، یان لهگه ل برا ده ریاوانه کانماندا برقن و تو هه لده نه ده ریاوه، چونکه زهوی و ده ریا لهم کاته دا لهگه ل ئیسوه دا ده سیتکراوه ده بیست، ههر وه ک چون لهگه ل ئیمه دا بووه."

ههر کاتیکیش گیرانیبیژان و سیهماکاران و شمشالاژهنان هاتن بو لاتان، له کالاکانیان بکرن، چونکه ئهمانیش ئههلی میوه و نهباتن، گهرچی شیمهکهکهیان خهونه، بهلام خوراکه بو روحتان.

بهرله وه ی بازار به جی به یکن، بروانن که هیچ که سیخ که سیخ که سیخ که سیخ به ده ستی خالی نه وی به جی ناهی کی به جونکه روّحی د کفراوانی زه وی به ناهی کی که سیم که سیم به نامی که سیم رونان که هی به ناوی ته که مووتان نه هینی ته دی.

تاوازوسزا

Crime & Punishment

لهم کاته دا یه کینک له دادوه رانی شار هه ستایه سهر پی و وتی: "باسی تاوان و سیزامان بی مکه."

ئەويش وەلامى دايەوە:

ههرکاتیک روّحت له بادا سهرگهردان بوو، ئهو کات بی پشتیوان و تهنیا؛ ئازار به خوّت و خه لکی تریش دهگهیهنیت.

بن هه له کانیشتان دهبیت ده رگای چاکه کاران بکوتن و چاوه ری بن، رهنگه ده رگاشتان لی نه کریته وه

خواوه ندی تو وه ک زهریا وایه ، ههمیشه به خاوینی دهمینیته وه و ته نها پؤحسووکه کان انهوانهی پوِّحیان به تاوان بارگران نییه به به به زده کاته وه . خواوه ندی تو وه ک خور وایه ، نه پیگای مشک ده زانیت و نه به دوای کونی ماره وه به .

به لام خواوه ندی تو له بوونتدا ته نیا نییه، به شدیکی تو هیشتا مروفه و به شیکیشت به شدیکی تو هیشتا مروفه و به شیکیشت مروف نییه، پهیکه ری بیشیوه ی تیوه له خهودا، له نیو ته مدا، به دوای بیداریی خویدا ده گهریت.

ئيستاش من له و مروقه دهدويه، كه له تو دايه، چونكه ئه وه خواوه ندى تو و نه ئه و دايه، چونكه ئه وه نه خواوه ندى تو و نه ئه و پهيكه ره بيشيوهيهى ناو تهمه، كه سرا و تاوان دهناسيت.

به لام مسن پیتسان ده لسیم؛ ئهولیسا و پیاوچاکانیشتان ناتوانن له و پلهیه به رزتر بن، که هه ده کیسک له ئیسوه ده توانیست. که وایه تاوانبارانیشتان ناتوانن له و پلهیه نزمتر بن، که ئیوه ده بن.

 تیوه ههمووتان پیکهوه ریزتان به ستووه و بهره و خواوه ندی خوتان ههنگاو ده نین. ههم ریکا ئیسوه یه و ههم ریبواریش خوتان. ئهو کاتهی لهم ریکایهدا یه کیک له ئیسوه ساته ده کاتهی لهم ریگایهدا یه کیک له ئیسوه ساته ده کات و ده کهوی، ئاگادارییه که بو که که که دوای خوی تا نه کهوی.

به للسلام، تاگادارییه کیشه سهباره تبه و که سانه ی له پیش تیسوه وه روشتون، که سانه ی له پیش تیسوه وه روشتون، ته گهرچی تیپه ریون و به خیرایی ریگاکه یان بریوه ، به لام نهیانتوانیوه به ردی سهر ته مرییه لابه ن.

شتیک ده لیم و ره نگه له به رد لتان گران بیت:
برانن، کورراو له کوشتندا بیتاوان و دریلیکراو
له دریدا بیکهموکوری نییه ههروه ک چون
چاکه کاران له خهراپه و پیاوچاکان له گوناهه
بیبه ریی نین.

به لني، زوريك له سته مكاران سته ميان بينيوه و زوريك له مه حكومان بارى تاوانى بيتاوانانيان له ئه ستق گرتووه

ئيّوه چـۆن دەتـوانن داد و بيـداديى، چاكه و خـراپ لهيه ك جيابكه نه وه ؟ له كاتيّكـدا ئهمانه له كهنار يه كتـردا له ژيّر خوره تـاودا راويسـتاون و وه ك تـانى رهش و سـپى له يه كتـره وه

ههرکاتنے کی یه کنے کی له ئنے وہ هاوسه ره خیانه تکاره که ی خوی پابکنشینته دادگاوه، دهبنے ت له دادوه رییکردندا، دلے هاوسه ره که شکی بخاته تای ته رازووی دادوه رییه وه، ئینجا بریار بدات.

ئەو كەسسەيش كە دەپەويىست خيانەتكسار شەلاقكارىي بكات، دەبيىت لەپيشىدا نىگايەك لە دەروونىي خيانەتلىكراو بكات. {تا بزانىي خيانەتلىكراو دەسستى ھەيە لەوەى خيانەتى لى كراوه!}

ههرکاتیکیش یه کیک له ئیده ده یه وید به ناوی دادوه ریدیه به ناوی دادوه ریدیه وه ته ور له دره ختی خراپه بدات تاگادار بید ت پیش وه شاندن؛ ته ماشای ریشه کانی دره خته که بکات تا بزانید، که په گلی چاکه و خه را په ، زپ و به ردار، له نید و دلی خامو شی زه ویدا له یه کتر ئالاون.

تنسوهیش نهی دادوه رانسسی نهم شساره، که ده تانه و نیست دادوه ریسی بسکه ن، حسوکمی نیسوه چیسیه ده ریساره ی نه و که سسه ی که جه سسته ی پساکه و پودسی دزه ؟ حسوکمی نیسوه چیسیه ده ریساره ی بکوژنیک، که پیشستر پودسی خسوی به ده ریساره ی بکوژنیک، که پیشستر پودسی خسوی به ده ریستی نه وانیتر کوژر راوه ؟

چ حوکمیّک به سه که سیکی فیلسزان و سته مکاردا ده ده یت، که خوّی پیشتر سته می لیخراوه و فریودراوه ؟ به چ شیوه یه ک سیزای تاوانباریّک ده ده یت، که په شیمانییه که ی له تاوانه که ی گهوره تره ؟

مهگهر پهشیمانیی ههمان ئهو سرزایه نییه، که یاسا دهیهویّت بیسهپیّنیّت بهسهر تاوانباردا، ئهی کاری ئیّـوه جیّبهجیّکردنـی ئهم یاسایه نییه؟

سهره رای ئهمانه ش، هیشتا ئیسوه ناتوانن پهشیمانیی له دلسی بیتاواناندا بروینن و له دلی تاونباراندا هه لی بکهنن.

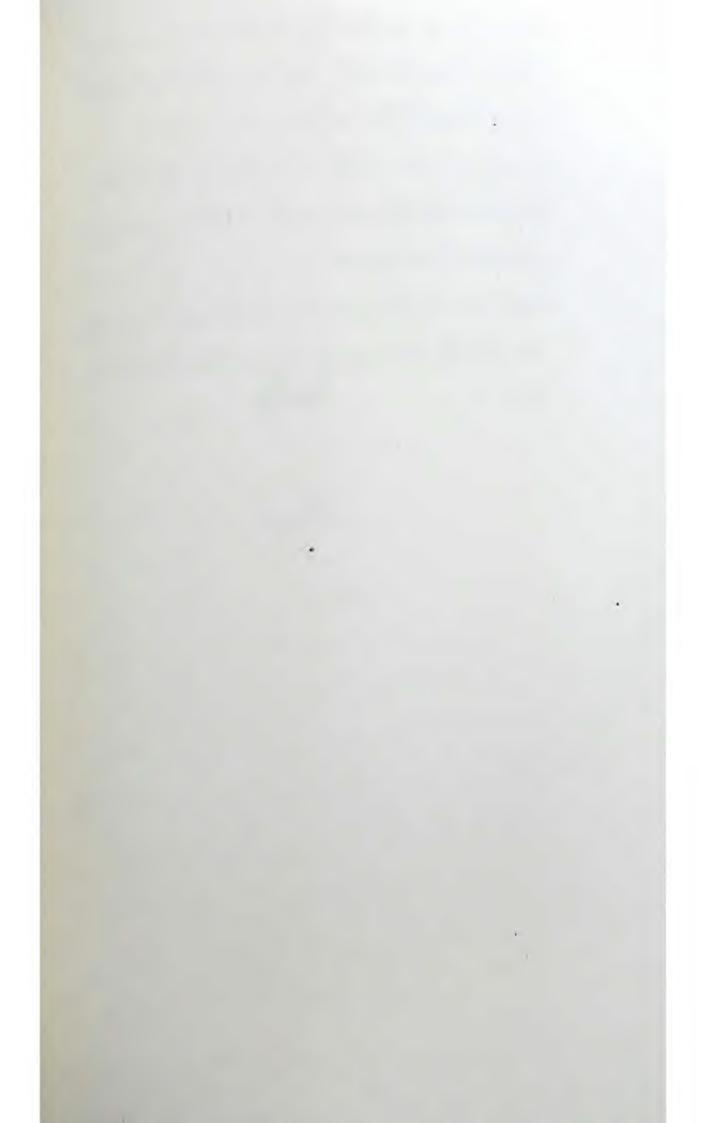
ئه و، له ناکاو و تاریکه شهودا له ده رگاکان ده دات، تا خه لکی بیدار بکاته وه و له ودا خریان ببینن. تیستا تیوه چون ده توانن دادوه ریسی به ن مهگه رئه وه کسه له پوون کوون ته واود ا هه موو کرده وه کانتان بینیبیت.

ئه وجا ده زانن، مروّق جه سته یه کی پاویستاوه له له تاریکولیّله ی به یان و پاکشاوه له زهرده و تاریکه ی ئیواره دا .

ئەوەپىش بىزان، بەرزتىرىن بەردى دىسوارى پەرسىتگا لە نزمتىرىن بەردى بناغە بەھادارتر نىيە.

ياسا

Laws

لهم كاته دا پاريزه ريك وتى:

"ماموّستا، له بارهى ياساوه چى ده ليّى؟"

ئه ويش له وه لامدا وتى:

ئیوه به دانانی یاسا دلخوشان، به لام به شکاندنی یاسا پتر دلخوشان ههروه که منادنی یاسا پتر دلخوشان ههروه که منادنی یاسا پتر دلخوشان ههروه که منادنی له کهنان ده کهنان الله کهنان ده کهنان و دوایی به ینکهنینه وه دهیرووخینن.

به لام کاتیک ئیسوه کوشکی لمین دروست ده کهن، ده ریا لمی زیاتر ده هینیت ه کهناره کانیه وه، کاتیکیش ده یا پووخینن، کهناره کانیه وه، کاتیکیش ده یا ده ریا له گه لتان پی ده کهنیت، به راستی ده ریا له گه ل بیتا و اناندا پی ده کهنیت.

به لام چی به و که سیانه ده لین، که نه ژبانیان دهریایه و نه یاسیای مروقه کان وه ک کوشکی لمین دهبینن؟

که سانیک که ژیان بن تهوان، وهک بهردیسی وایه و یاساش وهک بهردتاشیک دهبیسنن و هاوشیوهی ژیانی خویان دایده تاشن؟

ئهی چی ده لین سه باره ت به گوجیک، که رقی له سه ماکردن ده بیته وه ؟

سهباره ت به و گایه ی نیره ی ملی خوی خوش ده وید و ئاسکی ئازادی دارستان به ویسل و سهرله شیواو داده نیت ؟

سه باره ت به و ماره پیسره ی که ناتوانیست کاژبخات و ماره کانی تسر به پرووت و بیشه رم ده زانیّت؟

سهباره ت به و که سانه ی پیش هه مو و که سیک خویسان ده که ن به ناهه نگه کانسدا له وی و تیروپ پ ده خون و که ده شرون ده نین: هه مو تیروپ پ ده خون و که ده شرون ده نین: هه مو تاهه نگیسک پیشسیلکارییه و هه موو ناهه نگیریکیش یاساشکینه ؟

چی ده لین سهباره ت به و که سانه ی پشت به خوره تاو وه ستاون؟ ئه و که سانه ی ته نها سیبه ری خویان ده بین و سیبه ره کانیشیان یاساکانیان ؟ چی به مانه ده لین که خود

⁻ نیسره: سیمکه، نیسل، نیله، نیله، هسوویه نهو کهرهسته لهداردوستکراوهی دهکریته شان و ملی گا له کاتی جووتدا (و)

بۆيان يەك ماناى ھەيە، ئەويىش تەنھا سىيبەر دروسىتكردنه؟ جىيبەجىكردنىي ياسىاش بۆيسان ماناى ھىيچ ناگەيەنىيت، جىگە لە دانەويىنەوە و شىوينىيھەلگرتنى سىيبەرەكانى خۆيسان لەسسەر زەوى؟

به لام که تـ ق به ره و خـ قر برقیـت، چ سـ یبه ریک ده تـ ق به دیـار خـ قیه وه راگریـت؟ که تـ ق لهگه ل بابرقیـت، چ چـارقکه یه ک ده تـ وانی ریـی تق ئاراسته بکات؟

ئەگەر خۆتان نىرەى ملى خۆتان بشكىنن، چ ياسايەكى مىرۆف دەتوانىت كۆتتان بكات؟ لە چ ياسايەك دەترسىن، ئەگەر لە سەماكردندا پى بە زنجىرى تەوقى كەسى تردا نەنىن؟

کے ده توانیت ئیے وه راپیچے دادگا بکات له سهر ئه وه ی جلے بهرتان داده درن؟ بهمه رجی فریّے نه ده نه سهر ریّگای خه لکی تر.

ئهی خه لکسی ئۆرفسالیس؛ ئیسوه ده تسوانن ته پله کان بیده نگ بکه ن و ژیسی تاره کان شل بسکه نه وه نیسوه ده توانیست به بوولبوولیک بلی مه خوینه ؟

ئازادىيى

Freedom

لهم كاته دا پياويكى وتاربير وتى:

"دەربارەى ئازادىي قسەمان بۆ بكه."
ئەويش وەلامى دايەوە:

له دهروازهی شار و له کهنار ئاگردانه کانتاندا بینیومن؛ خوتان به زهویدا داوه و ئازادیی خوتان به رهویک چون کویله خوتان پهرستووه مهروه کی چون کویله لهبهردهم سهرداره که یدا سهر نهویی ده کات کوشته ی دهستی ئه وه .

به نی له ناو باخی په رستگا و له ژیر سیبه ری قه لادا، ئازادترین که سی ئیدوه م له به رگی نازادیی دا دیدوه، که ئازادیی خوی وه ک ته قازادیی که نازادیی که نازادی که

به راستی دلّم خوینی لی ده تکی، که ده بینم نیّوه کاتیّک ئازادن، که ئاره زووی ئازادیی برتان ده بیّته ته وق و پیوه ندیک و ئیدی وه ک نامانج و خه و نیّک له باره ی ئازادییه وه قسه نساخه ن منیسوه نه و کساته نسازاد نسین، که پورگارتان بسی چاود نریی و و شسه وانتان بسی نیگه رانیسی بیست. به لکوو نه و کساته نسازادن، که نهم شستانه ته نگتان پسی هه لچنسی و هیشا نیسوه رووت و نسازاد بتسوانن به سسه ریدا سه رکه ون و تیپه رینن.

به لام چــون ده تــوانن له شــه و و پوتی خوتان زیاتر بـرون، ئه گهر ئه و زنجیـره نه پســینن، که خـوری به ره به یـانی هوشــیاریی خوتانتان پـی کوت کردووه ؟

له راستیدا ئه و شسته ی ناوتان لیّناوه ئازادیی، خوی به هیّزترین زنجیره، ئهگه رچی ئه لقه کانی له ژیر خوردا بدره و شسیّته و و سه رنجتان رووه و خوی که مه ندکیش بکات. مهگه رئه و شستانه ی که ده تانه و یّستانه که ده تانه و ی تازاد بن؛ به شیّک نین له خوّتان؟

ئهگهر ئهمه یاسایه کی نادادوه رانه یه، به لام ئه وه خوتان به ده ستی خوتان له سه نیوچه وانتان نووسیوتانه. ئیوه ناتوانن ئهمه نیوچه وانتان نووسیوتانه. ئیسوه ناتوانن ئهمه نه به سووتاندنی کتیبی یاساکان و نه به شردنه وه ی ته ویلیی دادوه ره کانتان به شردنه وه ی ته ویلیی دادوه ره کانتان به به سرنه وه، ته ناده ته گهر ههم و و ناوی ده ریاشی بو به بنن

ته که رده تانه وی ته ختی حوکمی سته مکاریک بروو خینن، ده بین یه که مجار ئه و ته خسته بروو خینن، که له ده روونتاندا بۆتان دروست کردووه .

ئهگینا چون ستهمکاریک ده توانیست فهرمان ده وایی که سانی ئازاد و سه دربه رز بکات، ئهگهر ئه و خه لکه خویان، ژیرده سته ییه که له ئازاد بیه که یان و ملشیوی که سه دیه در زییه که یاندا نه بیت؟

ئهگهر نیگهرانسی لیّسی ، ئهوه خوّتسان ههلّتسانبراردووه و ئهو خسوّی نهسهپاندووه. ئهگهر ترسیدکتان ههیه و دهتانهویّست لهدلّتاندا دهریپهریّسن، ئهو ترسه له دلّسی ئیّسوهدایه، نهک له دهستی ئهو کهسهدا، که لیّسی دهترسن.

له راستیدا هه مصوو شسته کان له ده روونتاندا ده سستیان له ملسی یه ک کسردووه، ئه وه ی ده تانه و ی نه وه ی لیسی ده ترسن، ئه وه ی له که نسی کسوک و ئه وه ی له که نسی کسوک و نه وه ی له که نسی نه وه ی لیسی نه وه ی له که نسی کسوک و نه وه ی له که نسی نه وه ی لیسی نه وه ی به دوایسدا ده گه ریسن و نه وه ی لیسی هه نه دین.

تهم شانه له ده روونتاندا ده جوولین و وه ک پووناکی و سیبهر که پیکهوه ن، کاتی سیبهر نامینیت، پووناکی جیماو ده بیت به سیبهر بو پووناکی کی تر.

بهم شیوه یه کاتیک ئازادیی ئیسوه زنجیسری خوی ده بیست ننیت، ئه لقه کانی ده بیست به ئازادییه کی گهوره تر له زنجیسر و پیوه نادتان ده کات.

عىقلاوسۆز

Reason & Passion

لهم کاته دا ژنه قهشه که جاریکی تر هاته وه گو و وتی: "ده رباره ی عهقل و سوز بومان بدوی."

ئەويش له وەلامدا وتى:

نقرجار پقحی ئیسوه دهبیسته گوره انی جهنگیک، تیسدا عهقل و دادوه ریتان لهگه ل ههسست و ئاره زووتسان پووبه پووی یه ک دهبنه وه.

خوزگه توانیبام ئاشتیبه خشی روّحتان بم و ئه و سه دگهر له یه کگریزیی و هاوئاهه نگیی.

به لام چــۆن دەتــوانم ئەوە بــكەم، مەگەر ئەوەى خۆشــتان ئاشــتيخوازبن و ھەمــوو پيكهاتەكـانى پۆحى خۆتان خۆش بويت.

عهقل و سوکانی ئیسوه؛ چاروکه و سوکانی که شتیی روحی ئیوهیه.

مهرکاتیکیش نهم که شدییه چارفکه کهی درا یان سوکانه کهی شکا، نیدوه لیدره و لهوی سهرگهردان دهبن، یان له نیوه راستی دهریادا گیرده خون.

چونکه ئهگهر بهتهنها عهقل فهرمانره واییتان بکات، دهبیته ریگر و سنوورداتان دهکات، ئهگهر بهتهنها سوزیش فهرمانره وایسه تیتان بهگهر بهته نها سوزیش فهرمانره وایسه تیتان بکات، ئه وه دهبیته ئاگریک، که خویشی ده سووتینیت.

که واته له روّحتان بگه ریّن، با تیّیدا عه قل به به رزاییه کانی سوردا هه لزندی و بوی بییته سترانبید.

ههروهها لیکگهرین؛ سیورتان عهقلتان ئاراسته بکات، بهم شیوهیه سیورتان له مردنی خویدا ده ژیاته وه کی چون قهقینه سیاله خولهمیشی خویدا دروست دهبیته وه.

من دهمه ویّت؛ وه ک دوو میاوانی خوشه ویستی ماله کانتان له گه ل عه قل و سورتاندا ره فتار بسکه ن، بیگومان ده بین هه ردوو میاوانه که به به به که نه ندازه ریزیان لی بگیریّت، چونکه هه رکه س گرنگیی زیاتر بداته به کیّکیان، نه وا خوشه ویستی هه ردوو کیان له ده ست ده دات.

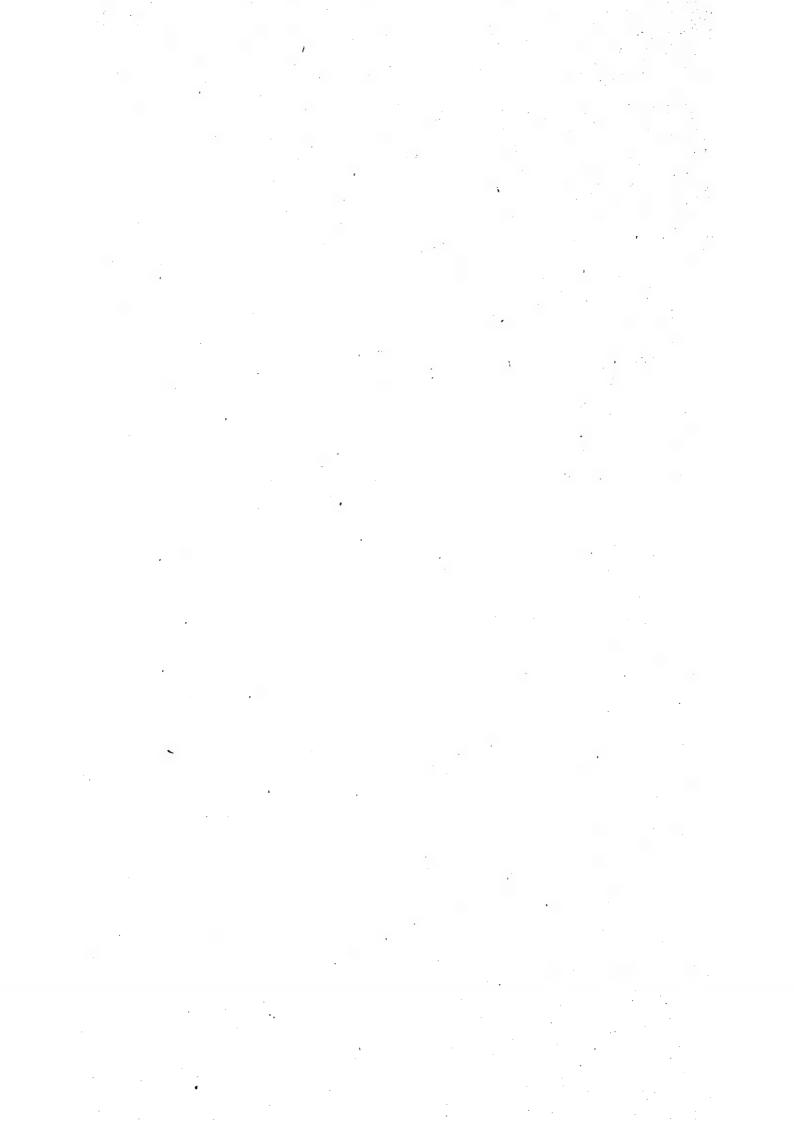
کاتنے که نینسوان ته م ته پولکسانه دا، له ریسر سیبه ری فینکسی چناریکدا داده نیشن و له بیده نگیی کیلگه و میسرگه دووره کاندا مهست دهبن، نه و کاته بهیلن؛ دلتان به بیده نگیی بلیت: (خواوه ند له عهقلدا پشوو ده دات).

کاتیکیش توفان هه لده کات و ره شهبای به هینز، دره ختی دارستانه کان راده وه شینیت و هه وره گرمه و برووسکه، شکوی تاسمان راده گهیه نینت، ته و کات له دلی خوتاندا به ترسه و بلین: (خواوه ند له سوردا ده جمی).

لهبهرئهوه ی ئیروهش ههناسه یه کن له گهردوون و گه لایه کن له دارستانی خوداوه ند، ده بن له عهقلدا پشوو بده ن و له سوّزدا بجمیّن.

Jain Tain

لهم کاته دا ژنیک هه ستایه سه رپی و وتی: "ده رباره ی ئازار بۆمان بدوی."

ئەويش له وەلامدا وتى:

ئازاره کانتان شکاندنی تسویکلیّکه، که تیگه یشتنتانی له خوّگرتسویه ههروه ک چون دهبی تسویکلی میوه کان شهق بیات، تا دهبی خوّر ببینیّت، ئیّوه یش ئاوها دهبیّت ئاشنای ئازار بن.

ئهگهر ئیسوهیش بتوانن دلتان به سهرسامیی پهرجوهکانی ژیانی پوژانه تان رابهینن، ئه وه ئازاره کانتان که متر له خوشییه کانتان سهرتان دهسوو پهینیت و ئیدی وهرزه کانی دلی خوتان قبول ده کردوه کانتان به سهر کیلگه کانتان دا قبول کردوه.

ئەركاتە ئىدى بە ئارامىيەرە دەروانىنە نستانگەلى خەمەكانتان، چونكە زۆر لە

تازاره کانتان؛ نیسوه خوتان هه لتانبراردوه، کازار نه و ده رمانه تاله یه، که پزیشکی ده روونتان، برینه کانتانی پی ساریژ ده کات.

که واته متمانه به و پزیشکه بسکه و ده رمانه کانی به نارامی و دان به خود اگرتنه و منوشن.

چونکه دهستی ئه و، ئهگه رچیی په ق و سهده به لام له لایه ن دهستی میهره بانی غهیبه و پینمایی ده کریت.

ئه و جامه ی که ده تانداتی، ئه گه رچی لیوه کانتان داخ ده کات، به لام له گلیک دروست کراوه، گوزهگه ره که ی به فرمیسکی پیروزی خویه وه قوره که ی شیلاوه.

خياسين

Self Knowledge

لهم كاته دا پياويك وتى:

"دەربارەى خۆناسىن بۆمان بدوى"

ئەرىش لە وەلامدا وتى:

دلهکانتان له بیدهنگییدا، نهینیی شهو و روّژ تی دهگات، به لام گویکانتان تینوی بیستنی دهنگی دلاتان، ئیسوه له وشهکانه وه ده توانن ئه فه برانن، که له ئهندیشهدایه، ده توانن به سهری پهنجهکانتان دهست له جهستهی پووتی خهونه کانتان بدهن، چی له وه باشتره، که ده توانن وا بکهن.

پیویسته کانیی شاراوهی پوّحتان هه لقولی و پیویسته کانیی شاراوهی پوّوه و دهریا هاژه بکات، ئه وکاته گهنجینهی قسوولی بیستووری پوّحی خوّتان به چاو دهبینن.

به لام بسق کیشسانه ی گهوهه ره نه ناسراوه کانی نهم گه نجیسنه یه ته رازوو دروست مه که ن و قسوولایی دانایی خوتان به پهت و گوریس

مەپىنون، چونكه (خود) دەرىايەكى بىكۆتساو بىنبنه، كه ناپىورىت.

مه لنن: (راستیمان دوزیسیه وه)، به لکسور بلسین: (راستیه کمان دوزیسیه وه)، مه لسین: (راستیه کمان دوزیسیه وه)، مه لسین: (رید وه وی رود می رود می دوزیسیه وی به رید وی مندا ده روشت)، رود می به رید وی مندا ده روشت)، چونکه روی به هه موو ریزه وه کاندا ده روات.

رقح نه لهسه و هیلایک ری ده کات و نه وه ک قامیش به ستوونیی ده روی ک گوله شادی تاویی ده پشکوی، که په رهی بیشوماری له هه ژمار نایه .

فيركردز

Teaching

لهم كاته دا مام قستايه ك وتى:

"دەربارەى فيركردن بۆمان بدوي."

ئەرىش لە وەلامدا وتى:

کەس ناتوانىت ھىيچ شىتىكتان بىق ئاشىكرا بكات مەگەر ئەوەى كە لە بەرەبەيانى زانىنى خۆتاندا نىوەخەوتوو بىت.

مامرّستایهک، که له ژیّس سیّبه ری په رستگادا و به نیّس خویّندکاره کانیدا هه نگاو ده نیّت، جگه له بیروباوه پ و خوشه ویستییه که ی هسیچ دانستیک به وان نابه خشیّت.

ئهگهر مامنستاکهتان به راستیی زانا بیّت، میواندارییتان ناکات بن خانه ی حیکمه تی خنی، به لکوو رینماییتان ده کات رووه و مالی میشی خوتان.

رەنگە ئەستىرەناسىيك بتوانىت لەبسارەى تىگەشىتنى خىزى بىق ئاسسمان، قسسەتان بىق بىلسات، بەلام ناتوانىت تىگەشىتنى خۆيىسان

بداتی. رهنگه موسیقکاریک بتوانیت لهسهر ههمسوو نهو ریتمسانهی له گهردوونسدا ههیه موسیقاتان بو بژهنیت، به لام نه ده توانیست گوییه کانی خویتان بداتی نه دهنگیسک، که زایه له دهکات.

رهنگه نه و که سه ی سه روکاری له گه ل ماتماتیکدا هه یه، بتوانی له باره ی جیهانی کیش و نه ندازه وه بقتان بدوی، به لام ناتوانی بق نه و ده رباره تان به ریت.

چونکه هیچ کهسیک ناتوانی پهروبالی خهونی خونی خونی به کهسیکی تر ببهخشین ته نانه مهریه که نیسوه به رانسبه ر زانستی خوداوه ند ته نیابان و پیویستیشه یه که به یه کتان له تیگه یشتنی خوداوه ند و درکسی زهویدا ته نیابن.

دۆستايەتى

Friendship

لهم کاته دا گه نجی کی ده ربارهی:
"هاوریده تی برهان بدوی."
اه وه لامدا وتی:

ماریکهت وه لامسی خواسسته کانی تسویه ماریکهت وه لامسی خواسسته کانی تسویه کینلگه به که به خوشه ویستیبه وه توی تیدا ده چننیست و به سویاسه وه به رهه مه کهی ده چنیسته وه . نه و سسفره و خوانه به که به برسیتیبه وه هانای بر ده به یت و تارامیی تندا ده دوریته وه .

کاتنے ماوریکانتان لهبارهی ئهندیشهی خریانه و مسهتان بن دهکهن، له (به لنین) و (نه خیر)ی ناختان مهترسن و بیلین.

کاتیک هاوریکه ته به جید ده هیلیت دلکران مهبه، چونکه نه و شعب تعلی تر له نه ودا له هه و شعب کی تر خوشترت ده وید، نورجار له بی نه ویید ا پوونتر ده بینید مهروه کی چون نه شیاخه وانه کان، شاخه کان له دووره وه جوانتر ده بینن.

ئاگادار بان له دوستایه تیدا های مهبه سایکتان نه بین به دوستایه تا مهبه سایکتان نه بین به جگه له قاول کردنه وه ی روخ ساور پیه تی به چاه به و خوشویستنه ی هه لاوه دای په یبردن به رازه کانی خوی نه بین به خوشه ویستی نییه و ته نها توریکه، که فاری ده دری و شتر چکه ی بیفه را ده گریت.

باشترینی خوتان به هاوریکانتان ببهخشن و ئهگهر داکشانهکانتان دهبینیست، با ههلکشانهکانیشتان ببینیت.

ئەرە چ هاورىيەتىيەكە، كە بىق كات كوشىتى بىنسىت! لەگەل ھاورىكانتانىدا بەدواى كاتدا بگەرىنى تا تىاى بىرىن، چونكە ھاورىكانتان خواسىتەكانتان پىر دەكەن، نەك بەتالتان بىلىدىدا بكەنەوە.

له شیرینیی هاورپیهتییدا پیکهنین و چیر تر بهش بسکهن، چیونکه له شیهونمی شیتگهله ورده کاندا کازیوه ی دل ده بووژیته وه .

قسهكردز

Talking

لهم کاته دا ویژه ریک هاته گو و وتی: "ده ریاره ی قسه کردن بوّمان بدوی."

ئهویش له وه لامدا وتى:

ئیس کاتیک ده که ونه قسسه کردن، که له گه ل ئه ندیشه تان کوک و ته با نه بن. ئیس کاتیک ناتوانن چیتر له ته نیسایی دلتاندا نیشته جی بن، دیس و له لیوه کانتاندا ده ژیسن، چونکه دهنگ کاتبه سه ربردنیکی خوشه بوتان.

ئیسوه له زوربهی قسسه کانتاندا ئهندیشسه کانتان نیسسوه مردوو ده کهن، چسونکه ئهندیشسه بالنده یه کی ئاسمانییه، که رهنگه له قهفهسی وتندا باله کانی بکاته وه، به لام ناتونیست بفریت.

لهنیّو ئیّوه دا که سانیک هه ن له ترسی تهنیایی پهنا ده به به رقروتن چونکه بینده نگیی پهرده له سهر تهنیاییه کهیان هه لده مالیّت و نهوانیش لهمه هه لدیّن.

لەنئىو ئىسوەدا كەسسانىك ھەن، لەخۇيسانەوە قسسە دەكەن، كەچسى راسستىيەك لە دەمىسان دىنتە دەرەرە، كە خۆشيان تىنى ناگەن.

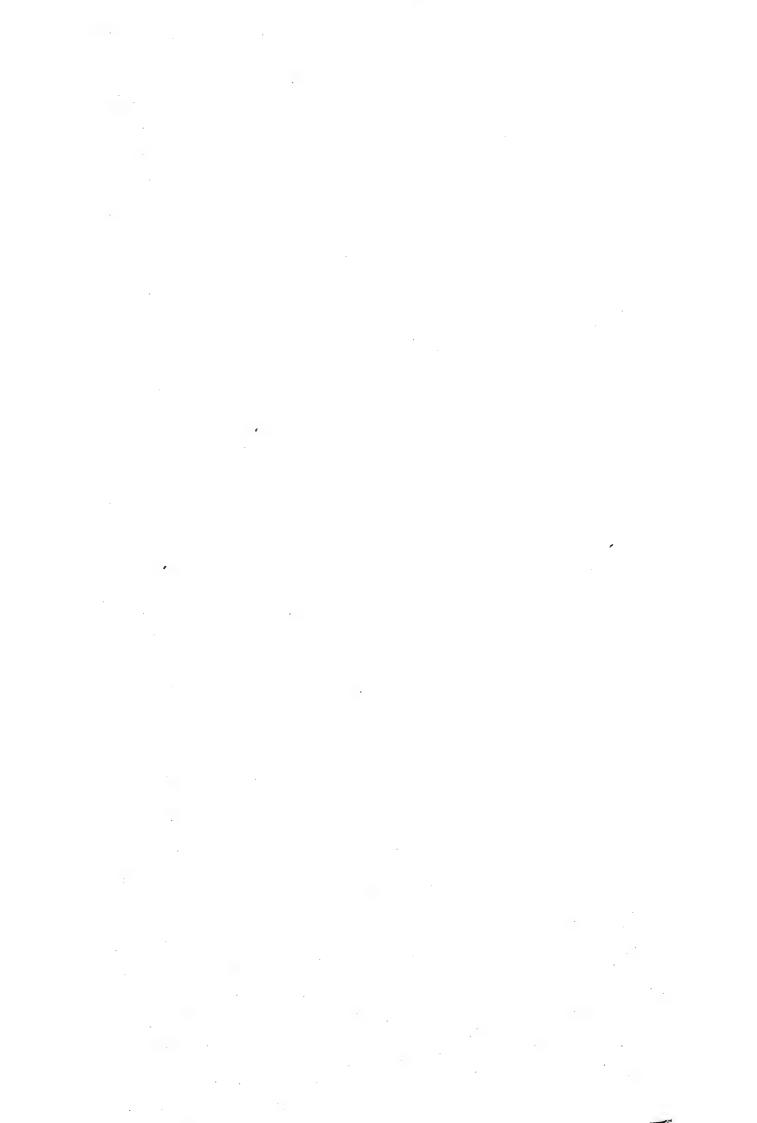
که سانیکیش ههن، راسستییه که له ده روی نابرن، له ده روی نابرن، له سینه که مخره که سانه دا روّح له سینه که مخره که سانه دا روّح له سیده نگیی هاوئاهه نگیی خوّیدا نووستووه .

کاتیکیش له سهره پی یان له چهقی بازاردا رووبه رووی هاوریکانتان ده بانه وه بهدینن رویبه رووی هاوریکانتان بخاته جووله و بدوی ریکه بدهن دهنگیک، که له دهنگی تیوهدا بو گوییه که له گویی نهودایه، بدوی.

چونکه روضی نه و حهقیقه تی دلّی توی وه ک تیامی شیه رابیک له زاردا ده مینیسته وه ه نه کاتیکدانه شه راب ماوه و نه جام

کات.

Time

لهم كاته دا ئەستىرەناسىتىك پرسىى: "مامۆسىتا، ئەي لەبارەي كاتەرە چى دەلتىت؟"

ئەرىش لە وەلامدا وتى:

ئنده دهتانه ويست كات بېيسون، دهتانه ويست ره فتار و ته نانه ت رفحیشتان به گویره ی كاتزمير و وهرزهكان ريك بخهن، له كاتيك دا كات ناكۆتا و نەپئوراوە .

ئېره له کات چەمىنىک دروسىت دەكەن، ئەوجىا دادهنیشن و بهدیار رؤیشتنییه وه رادهمینن، به لام ئەو نەمىسىرە و ھۆشسىيارە بەنەمرىسى خریشی. کات ده زانیّت، دویّنی یادگاریی و سبەينىش خەونى ئەمرۆيە.

كات لهنيو ئيوهدا ستران دهچريت و بير دهكاتهوه، هيشتا له بازنهى ههمان ئهو سانەدايە، كە ئەستېرەكانى بەئاسماندا پژاند. کی له ئیسوه دا ههست به وه ناکسات، که توانسای خرشهريستى تيدا له رادهبهدهره؟

کی له نیّوه ههست به وه ناکسات، نهم خوشه ویستییه له راده به ده رهی اه ته وه ری بوونید دا گهمار و داره و ناکسابزوی و له خوشه ویستییه که وه ناچیته سهر ئه ندیشه ی و شیروازیکی تری خوشه ویستی؟

كاتيش وه ك خوشه ويستى وايه، بسى شوينه و بهش بهش ناكريّست، به لام نه گهر بيرتسان له وه كرده وه، كات دابهش بكه ن بو سهر وه رز، بالههر وه رزيّك دا هه مسوو و هرزه كانى تسريش ههدن.

به یلن نهمسرق رابردووتسان له بساوهش و داهاتووتان بهتاسه وه له نامیز بگریت.

چاکەوخراپە

Good & Evil

لهم كاته دا يه كيّك له به ته مه نه كانى شار ونى: "له بارهى چاكه و خراپه وه بۆمان بدوى."

ئەرىش لە وەلامدا وتى:

نه نها ده توانم باس له چاکه کانتان بکه م، نه ک خرابه کانتان، چونکه خرابه چیده، جگه له چاکه یه که به ده سبت تینویه تی و برسییه تی خویه و نازار ده چیز پیت؟

له راستیدا چاکه کاتیک برسی بیت له نه شکه و ته تاریکه کانیشدا به دوای خوراکی خوراکی خزیدا ده گه ریت، کاتیکیش تینوی بیت له نهستیله کانیش ناو ده خواته و ه

هەركاتىكى ئىيوه لەگەل خۆتاندابن؛ چاكن، خۆ ئەگەر لەگەل خۆشىتاندا نەبىن؛ خىراپ نىين، چودنكه مالىنكى رووخاو، مەرج نىيىه لانەى دزان بىيت، مالىنكى رووخاو تەنھا مالىنكى رووخاو .

كەشىتىيى بىن سىوكان؛ لەوانەيە بىنى ئاسىق بەنئىو دوورگە مەرگىبارەكانىدا سىھرگەردان بىيىت، بەلام لەگەل ئەمەشدا نوقمى دەريا نابىيت.

ئیسوه ئه وکاته چاکن، که له خودی خوتان ببه خشن و هه رکاتیکیش بو خوتان اسوود وه ربگ ن خراب نین، چونکه شه وکاتانه ی به دوای (سودی خوتان نه وکاتانه ی به دوای (سودی که خوتاندا ده گه رین وه ک نه و ره گه وه هان، که باوه ش به خاکدا ده کات و له سنگی زه وی ده مرژیت.

بیگومان میسوه ناتوانیست به رهگه که ی بلیست:
(وه ک مسن پسی بسگه و پسربه و هه میشسه له
به رهه مسی خوت ببه خشسه) بو میسوه به خشسین
پیویسسته ، هه روه ک چسون بسو ره گ وه رگسرتن
پیویسته .

ئێــوه ئەو كـاتە چـاكن، كە بەتەواويــى لە گوفتارەكانتـان بەئاگـان، بەلام ئەو كـاتەيش خــراپ نــين، كە نووســتوون و بەدەم خەوەو ورێـنه دەكەن، چـونكە لەوانەيە ورێـنه زمانێكى لاواز، بەھێـز بكـات. ئێـوه ئەو كـاتە چـاكن، كە بە لێهــاتوويى تەواو و ھەنگــاوى جێگيــرەوە بەرەو مەبەستى خۆتان دەكەونە رێ.

بهلام کاتیکیش بسن مهنزلسی مهبهسستنان شهلهشهل بسرقن ههر خسراپ نسین، چسونکه ئهرانهی شهلهشهلیش دهرقن ههر دهجوولیّن.

به لام ئه ی ئه وانه ی له م ریدگسسایه دا تیسسر ره ون؛ له به ره به اله به ره به اله به ره به به به را بیشسکه شده که نا نیسوه به هه زار شیره جاکن و کاتیکش باش نین؛ خراب نین، ته نه با ئه وه یه ویسل و ته مه لسن. حه یسف! که ناسسکه کان ناتوانن کیسه له کان فیسری راکردن به که ن

چاکیی ئیسوه له خواستیکدایه بو گهیشتن به مهزنیسی خسود و نهم خواسسته شده ههمووتاندا شستیکی سرووشستییه، به لام له لای ههنسدیکتان خواست، پووباریکی به خسوو په، که پووه و ده ریا ده خروشسیت و نهینیسی کوسساران و نساوانی دارستانه کان له گه ل خویاندا ده بات.

لهلای ههندیکی تریشتان خواست، جوگهیه کی هیمنه، که لهملاولاکاندا ون دهبیت و ناگاته که نار، به لام با نهوانه تان که تیرژره ون به وانی تر نه لین: "نهوه بی خاوه خاوه ده رفن؟" چونکه چاکه که رانی راسته قینه، هیچ کاتیک به بی به رگه کان نالین: (کوا جله که تان؟) و به بی ماله کان نالین: (کوا مالیتان؟)

J'in Trayer

لهم كاته دا ژنه قه شه يه ك وتى:

"دەربارهى نزا بۆمان بدوى "."
ئەوبش له وەلامدا وتى:

نیس کاتیک له ناره حه تیید ا بسن، یسان پیریس تیتان به شستیک بیست، نسان ده کهن، خورگه له کاتیکیشدا بسی کیشه ن و ته ژیب نه شادیی، نزاتان بکردایه، چونکه نسا چید جگه له کشانت به بوته ی گهردووندا؟

ئهگهر ئاسووده دهبن كاتنك تاريكيى نندو ناختان ده پژنيسته ئاسسمانه وه، به مه دسان شيوه يش د لخوش بن، كاتنك كازيوهى دلتان (پووناكيتان) ده پژنيته ئاسمانه وه.

کاتیک روّحتان بو نا بانگهیشتان دهکات و نیسوه دهست دهکهن به گریان، لیکهریّن با جار لهدوای جار بتانگریّنیّت تا لهکرتاییدا دهتانخاته ییکهنین.

له کاته دا نیزا ده کهن، پؤحتان بی تاسیمان هه لده کشین و ته و که سیانه ده بینیست، که له هه میان ته و سیانه دا نیزا ده کهن، له م کیانه بترازی هیچ کاتیکی تر ناتوانن پؤحی ته وانی تر ببینن.

که واته به ینن سه ردانتان بو نهم په رستگا نادیاره، شیرین و پر له دوستایه تیی بیت، چونکه له مه بترازیت، نه گهر ههر مه به سینکی ترتان له م سه ردانه هه بیت، نه وه هییت، به وه هیان و به ده ست ناهینن. نه گهر ته نها بو خوتان و ته ناه تو نیازی خه لکی تر بیارینه و ، گویتان لی ناگیریت.

ته نها ئه وه به سه پوو له م په رستگا نادیاره بکه ن من ناتوانم ئیده فیدر بکه م، چون به وشه نزا بکه ن، خواوه ند گوی له وشه ناگرید، له کاتیکدا خوی خستوویه تییه سه ر لیوتان.

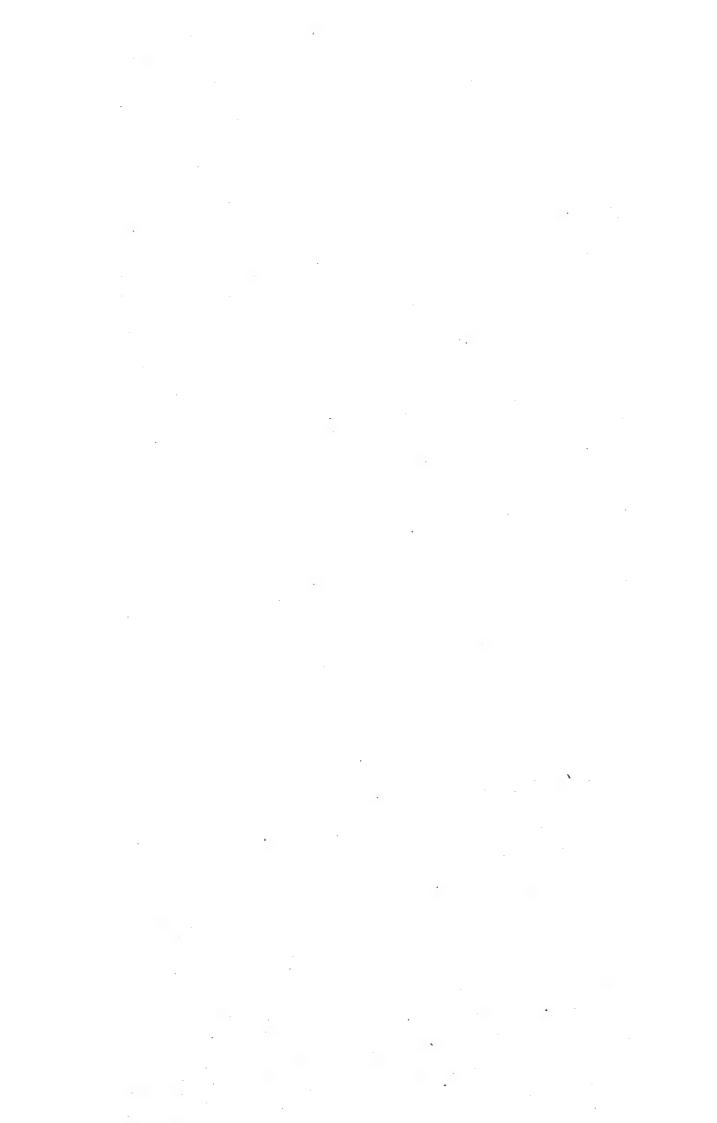
ههروه ها نایشتوانم فیّری نیزای دهریا و دارستان و چیاکانتان بیکهم، به لام ئیّوه ئهی ئهوانه ی لهنیّو دهریا و دارستان و چیاکاندا لهدایکبون، خوّتان ده توانن نزاکانی ئهوان لهدایکبون، خوّتان ده توانن نزاکانی ئهوان لهدایکباندا بدوّزنه وه .

نه که ر له خاموشی شهودا کوی هه البخه ن، گویتان لی ده بین، ته وان به بیده نگیی ده لین: (خواده وه ند، که تو بالست به تسیمه داوه؛

ئەرەى لە ئىيمەدا دەفىرى ھەر ھى تىزىد، ئەوە ئارەزووى تىزىيە لەئىيمەدا شىموانمان كە شىمەوى

نۆن، دەكات بە رۆژانمان كە رۆژى تۆن.

ئیمه ناتوانین پرسیاری هیچت لی بکهین، چونکه تو ههموو شیتیکمان دهزانی بهر لهوهی لهدایک ببین، تو خوت خواستی ئیمهی تا زیاتر له خوتمان پی ببهخشی، زیاترت پی داوین،)

A STORY

Pleasure

لهم كاته دا زاهيديك (خه لوه تكيشيك)، كه سانی جاریک ده هاته شار، هاته پیشهوه و وتى: "دەريارەى چێژ بۆمان بدوى."

ئەويش له وەلامدا وتى:

چنے د گورانیی ئازادییه، به لام خودی ئازادیی نییه. چرفی خواستی ئیوهیه، به لام میوه کهی نییه. قوولاییه که به رزایی بانگ ده کات، به لام خوی، نه قوولاییه و نه بهرزییه. دیلی نیدو قەڧەسىتكە و بالەڧركىيەتى، بەلام ئاسىمانىك نىيە لەخۆى بگرىت.

بەلى، بەراستىي چىژ گۆرانىي ئازادىيە. هیـوادارم له کانگای دلتانه وه ئهم گــۆرانییه بلِّين، به لام نامه ويِّت له كاتى وتنيدا، دلِّي خۆتان بدۆرينن.

ههندیک له گهنجه کانتان به شیره یه ک دوای چێڗْه کان ده کهون، وه ک بڵێے ئهوه ههموو شتیک بیّت، ئیّوهش لهسه رئهوه سهرزهنشت

و تاوانباریان دهکهن، مین نه سهرزهنشستیان دهکهم و نه تاوانبار، به لکوو هانیان دهدهم مهمیشه بگهرین،

چـونکه چێـــژی څویــان دهدورنهوه، به لام به ته نیـا نـا، چـونکه چێــژ حهوت خوشــکی هه یه، بچووکترینیـان له خــوّی جــوانتره. ئه ی حیکایه تی ئه و پیاوه تـان نه بیســتووه، که عهرد بــوّ رهگــی دار هه لــده که نیّت و گه نجیــنه ی تیـا ده دورنته وه ؟

هەندىك لە بەتەمەنەكانتان بە پەشىيمانىيەرە يىسادى چىزەكانىسان دەكەن؛ وەك ئەوەى لەمەسىتىيدا ھەللەيەكىسان كردبىيست، بەلام پەشىيمانىي ئەندىشسە تارىك دەكسات، نەك تەمىخ.

ئەوان دەبىيت بەسوپاسەوە چىزەكانىيان بەبىر بەينىنەوە، ھەروەك چۆن خەرمان ھەلگرتنى ھاوينانىسان بىسىر دەھىنىسىنەوە، بەلام ئەگەر پەشىيمانىي ئاسوودەيان دەكات، لىنگەرىن با ئاسوودەبن.

لهنیّو ئیّوه دا که سانیّک ههن، نه ئهوه نده گهنجسن به دوای چیّسردا بگهریّسن و نه ئهوه نده یش پیسرن یادی به کهنه وه، له ترسی گهران و به بیرهینانه وه له ههر جوره چیّریّسک

مەلىدىن، نەوەك رۆحىان فەرامىقش بىكەن، يان بىلىرەنجىنىن، بەلام چىنىڭ ئەوان خىزدوورگرتنە لەچىنىڭ. كەواتە ئەمانىش گەنجىنەى خۆيان دەدۆرنەوە، گەرچىي بەلەرزەوە بەدواى رەگىدا دەگەرىن.

پیم بلین کی ده توانیت رقح بره نجینیت؟ ئایا برولب وول، بیدهنگیی ده شیرینیت؟ گوله ئه سیتیره بیرار ده کات؟ دو که لی بلیسه ی شاگری ئیره، قورسایی ده خاته سه رشانی (با)؟

ئیوه وادهزانن روّح گومیکی مهنگه، ده توانن به داریک ئه و ئارامییه ی بشیوینن؟

نقرجـــار پوودهدات، که چێژێــک پهت دهکهنهوه، به لام له گوشــهیه کی بــوونی خوتانــدا ئهم چێــژه ههر هه لــدهگرن. کــێ دهزانێـت ئهوه ی ئهمــپق پهتــی دهکهنهوه ســبهی حهزتان لخی نامنت؟

ته ناخوشی پی بژهنن.

ننستا له دلى خۇتاندا دەپرسىن:

بچنه نیو کیلگه و باخه کانتان، تا فیر ببن؛ چیری هه نگ له وه دایه، که شیله ی گوله کان بمری و چیری گولیش له وه دایه شیله ی خوی ببه خشیت به هه نگ.

چونکه بن ههنگ، گول سهرچاوهی ژیانه و بن گول، ههنگ پهیامبهری خوشهویستییه، بن همردووکیشیان، بهخشین و وهرگرتنی چییژ، پیویستی و نوخژنه.

ئهی خه لکسی تورف الیس له چین ژدا وه ک گول و هه نگ بن. جوانح

Beauty

لهم کاته دا شاعیریک هاته گن و وتی: "دهریارهی جوانی بۆمان بدوی "

ئەرىش لە وەلامدا وتى:

زامدار و ئازاردیده کان ده نین: "جوانی میهرهبان و نهرمونیانه، وه ک دایکیکی گهنجی شهرمنی به شکق، به نیوماندا هه نگاو ده نیت".

عاشیه کان ده لین: "نیا، جیوانی به هینز و ترسینه ره، وه ک نه و توفیانه ی زه وی ژیر پی و ناسمانی سه رسه رمان ده هه ژینیت".

شه که ت و ماندووه کان ده نسبه که ت و ماندووه کان ده نسبه که ت و ماندووه کان ده دونیت، چپه یه کسی نه رمه و له گه ل روّحهان ده دونیت، ده نگیمان وه که تیرینت کی

پووناکیی کاز وه هایه لهبهر سیبهریکدا ملهرزنت."

بینئوقره کان ده لّسین: "ده نگسی هاواره کانی جوانیمان له چیاکاندا بیستووه، له گه ل هاواره کانیدا تهقهی سمی نهسپ و شهقهی بال و نه ره ی شیر ده بیسترا."

پاســهوانانی شــهوانی شـار ده ـن "جـوانی له گه ل کازیوه دا له روزهه لاته وه هه لدی "

له نیوه پقیاندا کریکاران و پیبواران ده نین:

"ئینه ئهومان بینیوه له پهنجه رهی خورئاوابوونه وه خوی به سهر زهویدا شورکرد قه وه."

له زستاناندا ریبه ستراوانی نیو به فر ده لین: "جروانی له گه ل به هراردا دیرت و به سه و گرده کاندا بازبازین ده کات."

له گهرمای هاوینیشدا وهرزیرهکان ده نین: "جوانیمان بینیسووه له گه ل گه لای پایزدا سهمای کردووه و به فر به قرییه وه بووه."

ئیسوه ئهو ههمسوو شسته تان ده ربساره ی جسوانی و تسووه، به لام له راسستیدا ده ربساره ی جسوانی نه دواون، به لکسوو باسسی خواسسته به دی نه ها تووه کانتان کردووه و جسوانیش خواست و پیویستی نییه، به لکوو شادییه کی بیخه و شه ه

جوانی، نه لیّویکی تینوه و نه دهستیکی خالیی و دریژکراوه جوانی، دلیّکی داگیرساو و روّحیکی جادووگهره.

جوانی، وینه یه که نیسه لینی بروانیت و ناوازیک نیسه گویی لین بگریت. جوانی، تابلقیه که به چاوی به ستراویشه وه ده توانیت بیبینیت و گورانییه که به کورانییه که به کورانیی کورانییه که به کورانییه که به کورانییه که به کورانییه کورانییه که به کورانییه کورانییه کورانیی کورانی ک

جوانی، نه شیلهی ژیّسر تویکلی داره و نه بالی چنگاوییه. جوانی، باخیکی ههمیشه به ساره و پولی فریشته بهردهوام بهسهریدا دهفرن.

ئهی خه لکی تورفالیس، جوانی ژیانه، کاتیک پیوپوشی پیرفزی خوت لاده دات. به لام ئیده ژیانن و پووپوشیش ههر خوتانه جوانی، ژیانن و پووپوشیش ههر خوتانه جوانی، پامانی ناکوتایه لهبهر ئاوینه دا له خوی، به لام ناکوتا ئیوه ن و ئاوینه یش ههر خوتانن

Religion

لهم كاته دا قهشه يه كى پير وتى: "له باره ى ئاينه وه قسه مان بۆ بكه ."

ئەرىش لە وەلامدا وتى:

بو ئەمىرى بىنجگە لەۋە باسىي ھىچىي تىرم كردوۋە؟ ئايا ھەموو ئەندىشە و كاردانەۋەيەك ئاين نىيە؟ ئەي شىت ھەيە نە ئەندىشەي بىت و نە كاردانەۋە؟

ئابن، سەرسامىيەكە بەردەوام بۆح دەكۆلىنىت، ئەنائەت ئەو ساتانەيش، كە دەسىتەكان بەردىك دەتاشن يان تەون دەكەن

كى دەتوانىت باوەرى لە كردارەكانى جىا بكاتەوە، يان بۆچۈۈنەكانى لە پىشەكەى؟ كى دەتوانىت كاتەكانى لىك ھەلاويىرى و بلىت: "ئەمە بىر خودا و ئەمەيىش بىر خۆم، ئەمەيان بىر رۆحىم و ئەمەيشىيان بىر جەستەم؟" هه مو کاته کانتان؛ بالکه لیکن له ناسماندا له خوده وه بر خود له شه قه ی بال ده ده ن. ئه و که سه ی ناکاری وه ک به به رگیکی به نسرخ له به رگیکی به نسرخ له به رکینکی به نسرخ اکتر وایه پووت بیستی کون نه ترسینت کی خون خون و با پیستی کون ناکه ن.

ئه و که سه یش ره فتاری به پنی یاسای ره وشت سنووربه ند ده کات، ئه وا بالنده ی غه زه لخوینی خوی له قه فه سدا دیل ده کات. کو اده نگی گیرانییه ئازاده کانیش له پشت میله ی قه فه س و ته لبه نه کانه وه به رز ده بنه وه ؟

ئه و که سه پش که په رستن وه ک په نه وه ک په نه وه ک په نه وه ک پکاته وه و دابخات، هیشتا مالی روّحی خوی نه دو زیدوه ته وه، که پانتایی په نجه ره کازیوه وه تا کازیوه وه نا کازیوه وه نا کازیوه و نا

ریانی رفرانه ی ئیسوه په رستگا و ئساینی ئیسوه یه رستگا و ئساینی ئیسوه یه مدود ئیسوه یه مدود شیه کانتان لهگه ل خوتاندا به رن.

گاسن و کووره و چهکوش و عود، ههموو ئه و شیتانه ی بو پیویستیی یان بو خوشحالیی خوتاندا خوتاندا دروستتان کردووه لهگه ل خوتاندا بیبه ن.

چونکه له جیهانی خهونیشدا ناتوانن نه لهوانه سهرتر بن، که بهدهستتان هیناون و نه لهوانهیش کهمتر بن، که شکستتان تیدا هیناوه.

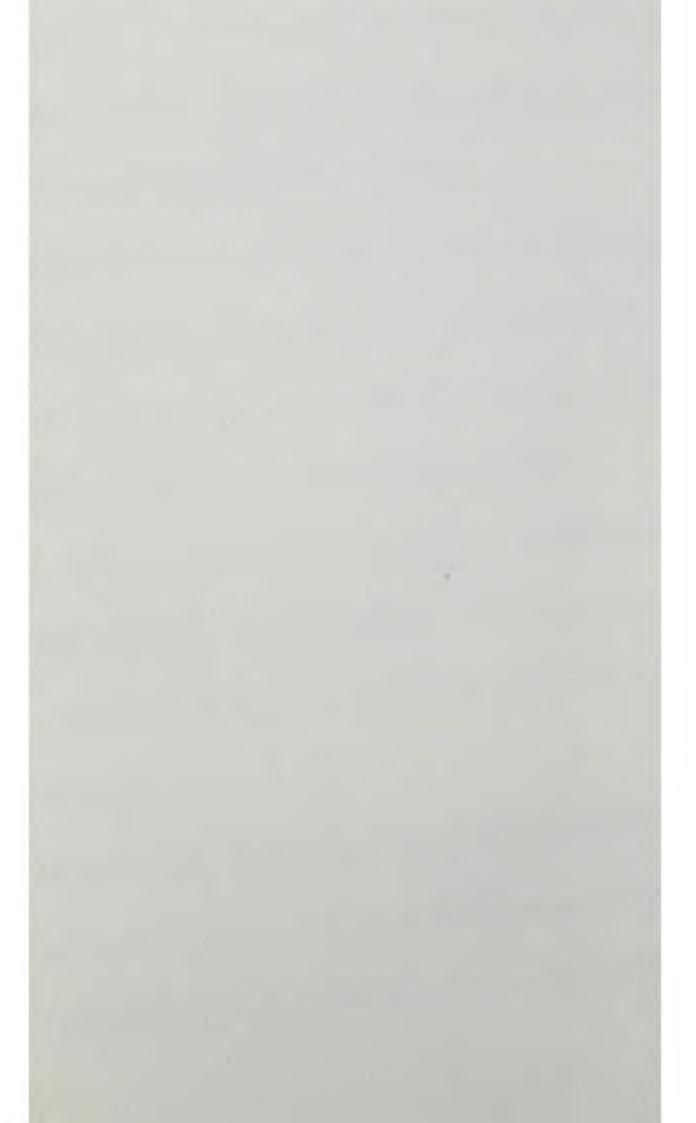
ھەموو خەلك لەگەل خۆتان بەرن؛

چونکه له کاتی په رستندا نه ده توانن له هیواکانی ئه وان به رزتر بفرن و نه له نائومیدییه کانیان نزمتر خاکه رابن.

ئهگەر دەتانەوى خودا بناسى، ھەول مەدەن رازو نھىنىيىكەى بىزانن، بەلكوو تەماشاى دەوروبەرى خۆتان بىكەن، تا ببيىن چۆن لەگەل دروستكراوەكانىدا يارىي دەكات.

له ئاسمان بنواپن، دهبین چۆن بهنیو ههوره ههورهکاندا ههنگاو دهنی، بالهکانی بو ههوره برووسکه دریّر دهکات و لهگهل باراندا دهباریّن.

ئه و لهناو گوله کاندا دهبین، پیده کهنیت و پاشان لهناو دره خته کاندا ده بیان ده سته کانی به رزده کاته و ه و رایانده وه شینیت

Seath.

لهم کاته دا میترا* دووباره هاته وه دهنگ و وتی: "ئیستا دهمانه و یت ده درباره ی مهرگ پرسیارت لی بکهین؟"

ئەويش لە وەلامدا وتى:

ئیسوه دهتانه ویست نهینسی مه رگ برانن، به لام ئه م نهیندیه تان چون دهست ده که ویست، جگه له وه ی له دلی ژباندا به دوایدا بگه رین؟

کونده په پوو چاوه شه وگه په کانی له پۆژدا کویږه و سه په پووناکی ده رناهینیت، ئه گهر به پالستی ده تانه وی پودی مه رگ ببین، ئه وا ده رگای دلی خوتان بو جهسته ی ژیان به که نه وه یک په که ده رود که دریان و مه رگ یه کسن، مه رود که ویار و ده ریا یه که شتن.

^{*} میترا: ئه و ژنه یه، که له به شسی یه که صدا له به رسستگا دنینه ده د د چساوی به (مسسته فا) ده که ویّست و بسق یه که م جسار گفتوگستی له گه ل ده کات. (و)

له قـوولایی تومند و تاره زووهٔ کانتاندا زانستی بنده نگیی ئندوه راکشاوه، هه روه ک چون تو و بنده نگیی ئندوه راکشاوه، هه روه ک چون تو له به اره وه ده بیننت، دلی ئندوه ش خه و به به اره وه ده بیننت. متمانه به خه و نه کانتان بـکهن، چـونکه ده روازه ی هه تاهه تایی له خه و نه کاندا شارد راوه ته و ه.

ئینجا مردن چییه، جگه له پووت پاوهستان بهرانیبه (با) و تسوانه وه له ژیر خوردا؟ لهههناسه که وتن چییه؟ جگه له ئازاد کردنی ههناسه له هه لکشان و داکشانی بیسره وت، که ئیدی وه ها فراوان ببیت و به رزببیته وه، بسی هیچ به ربه سیکی به دوای خوداوه ندا بگه رید؟

تەنھا تەوكاتەى پووبارى بىدەنكىى دەخىزنەوە دەتسوان بەراسىتى گۆرانى بىلىن. تەنھا ئەوكاتە كە دەگەنە ترۆپكى چىسايەك، سىسەركەوتن بەسەر چىاكەدا دەست پى دەكەن.

ئەو كاتەيش زەوى جەسىتەى ئۆسوە بانگ دەكسات، ئەوكساتە بەراسىتى دەكەونە سەماكردن.

مألئاوايي

The Farewell

نیستا ئیدی شه و داهاتبوو، میترا جاریکی تر هاته و گر و وتی: "پیسروز بیست ئهم روژه و ئه م شویته و ئه و روّحهی بوّمان دوا."

ئەويش لە وەلامدا وتى:

ئایا من یووم بن ئیوه دوام؟ مهگهر خزیشم گوینگر نهبووم؟

ئه سرا به پلیکانه کسانی په رستگاکه دا هانه خواره و خه لکه که پیش شوینی که وتن تا گهیشته لای که شتیبه که و ئینجا سه رکه وت و له ناوه ندی که شیبیه که دا پاویستا و پووی کرده وه خه لکه که ، به ده نگیکی به رزگوتی:

ئەى خەلگى ئۆرفالىس، (با) داوام لىن دەكات جىتان بھىتىلم، ئەگەرچى ھىندەى (با)

تيرُوه نيم، به لام ههر دهبيّت برقم.

تسنیمه ی که پیده، ههمیشه ویلی پنکا تهنیاکانین، همین بهنزیکمان لهههمان شویندا دهست پس نساکه پنهوه، که دوینسی تنیسا وهستابووین و هیچ خوریکیشسمان له ههمسان نه وهستابووین و هیچ خوریکیشسمان له ههمسان نه و شسویته دا لیمسان نه و کاته یشسسی زهوی دهنویت، نیمه ههر دهرویین، نیمه تووی نهو گیا چهسپاوهین، که له پیگهیشتوویی و پریسی دلمان ده به خشینه با، تا بلاوی بکاته وه.

پۆژهکانم لهنیو ئیبوهدا کورت بووه و کهمترین قسیه مین حسن فسیه مین کیردن، به لام ئهگهر دهنگی مین لهگویتانیدا نهما و خوشهویستیی منتان لهیاد کرد، ئه و کاته دووباره دهگه پیمهوه بو لاتان و به دلیکی دهولهمه نیدتر و زمانیکی ئاشیناتر به بوخ قسهتان بو ده کهم.

هەولەكەم بېھوۋىدە نابېت.

نه گهر پاستیی له ره دا هه بینت، که پیم گوتون، نه وا نه و پاستیه خوی له ده نگیکی پوشنتردا ده رده خات، به زمانیک که له نه ندیشه تانه وه نزیک بیّد. نهی خهلکسی تورفالیس، مسن لهکهل (با)دا ده پوتم، به لام نه که بسو ناخی به تالایی ته گهر نهمسری خواستی تیسوه به دیسی نه هاتووه و خوشه ویستیی مسن لیسوریژ نه بووه، با ته مه به لین بیت بو پوژیکی تر، بزانن که مسن له به لین بیت بو پوژیکی تر، بزانن که مسن له به دیگه یکی مه زنتردا ده گه ریمه وه.

ئه و تهمه ی به ره به یان ده ره و ی ته و شه و نمی خونی له کی کی که کاندا جسی ده هی کین ی به روز ده بی ده می کین که کاندا و ده بی باراندا ده باری ت منیش وه ک نه و تهمه وام، له بی ده نگیی شه و دا به نی ده شه قامه کانتاندا رفیشتووم و رفحی من هاتوته ننو ما که کانتانه وه .

ترپهکانتان لهگه ل ترپه ی دلمدا بروه و ههناسه کانتان به ر پووخسارم که وتوه و من هممووتانم ناسیوه . به لین شادیی و ئازارتان ده زانم و له خهوه کانیشتاندا خهونه کانتان هی من بووه .

نقرجار لهنیو ئیوهدا وه که دهریاچه یه که بووم لهنیو چیایه کدا. به زریبی و نزمیبی، ترقیک و لیزاییه کانتان لهنیو مندا وینه که داوه ته و تهناه ته ناره زووه کاند شانه تیپه رینی که ندیشه و ناره زووه کاند شتان .

پیکهنینی منداله کانتان وه ک جسوکه و خواستی لاوه کانتان وه ک پووبار پژاونه ته بیده نگیمه وه ، کاتیکیش نهم جوگه و پووباره گهیشتنه قصولاییم، له گورانیگوتن نه که و تنه میرینتر و له خواست مه زنتر پراونه ته منه وه .

ئهمه یا تیتاندا ناکوتاییه، مروقیکی مهزنه که ئیروه له نیویدا خانوچکه و ته نیویدا خانوچکه و ته نیویدا خانوچکه و ته نهمو گورانییه کانتان چ نییه جگه له یه ک تریه ی دلی.

لهنيرو ئهم مروقه گهورهيهدايه، كه ئيروه گهورهن لهنيرو ئهمدا بوو من بينيمن و خوشمويستن.

چونکه خوشهویستیی دهگاته ههموو دامین و ئاسو دوورهکانی نهم جیهانه مهزنه، کام خهون و کام هیوا و کام گومان دهتوانی بهرزتر بیت لهم فرینه?

 پیتان ده اسین: نیسوه وه که زنجیسر وان، لاوازن وه که لاوازتسرین ئه لسقه ی زنجیسره که . به لام ئه وه نیسوه ی راسستییه که یه نیسوه که ی تسری ئه وه یه، ئیسوه به هیرن وه که به هیزتسرین ئه لسقه ی زنجیره که .

پنـوانه کردنی خوتان به بچـووکترین کـردهوه، وهک ئه وه وایه هنـِزی زهریا به ناسـکیی که فنککی پنـوانه بکهیت. داوه رییکردنی ئنـوه به پنـی شکسـته کانتان، وه ک گللهییکـردنه له ناسازگاریی وه رزه کانی سال.

به لسن ، نيسوه وه ک نوقيانووسسن، ههرچه نسده که شستيه بارقورسه کان له که نارتاندا ويستاون و چاوه ريخي شه پۆله کانتانن، به لام هيشتا ههر وه ک نوقيانووس ئيسوه ناتوانن هه لچوون و داچوونه کانتان تساو بسده ن و په له له شه پۆله کانتان بکه ن.

ههروهها وه ک وهرزه کانیشین، ههرچهنده له نستاندا نکولی له بههارتان ده کهن، که چی هیشتا به هار به خهوالویی لهناوتاندا پی ده کهنی و لیتان ناره نجیت.

وانهزانن بوّیه نهمه ده لم تا لهنیّ و خوّتاندا به یه کتر بلین: "به چاکه ستایشمان ده کات و تهنها باشییه کانمان ده بینیّت."

نه خیر، ته نها ته وه نده یه مسن به و وشسانه له گه لتان ده دویم، که ناشنایه به دلتان.

زانیین چییه، جگه له سیبهری نهوتراوی زانیین چییه، جگه له سیبهری نهوتراوی زانین ژبید و وشهکانی مین شهرنی گفته کانی مین شهرنی که توماری دوینیمانی لهخویدا هه لگرتووه.

یادگاریی پقژانی نوو، ئه و کاتهی زهوی نه تیمهی دهناسی و نه خیقی، یادگاریی شهوانیک که زهوی گیویه کی قرقیژی نالوزاو بوو.

حه کیمی تر هاتوون تا له حیکمه تی خویان به ئیّوه بده ن، به لام من هاتووم حیکمه ت له ئیّوه بده ن، به لام من هاتووم حیکمه ت له ئیّوه بینوه به به نهوه ی دوّزیهه وه مهزنتره له دانایی، پوّحیّکی گرداری نیّو ئیّوه یه، که تادی بلیّسه دارتر ده بین له کاتیّک دا ئیّوه بیناگا له ته شهنه ی ئه م ئاگره، به ده ست به ختی کوّلتانه وه زاریی ده که ن.

ئهمه ههمان ژیان که بهدوای ژیان له جهسته یه کدا ده گهریّت و له گور ده ترسی، به لام هیچ گوریّک له گوری نییه.

ئه م چیا و ده شتانه لانکه و پلیکانه ن، کاتی به ته نیش ت نه و کیلگ انه دا ده رون ن که به ته نیش انه دا ده رون ن که باوبا پیرانتانی تیدا نیش شراوه ، به وردیلی لیک

بروانن، خوتان و منداله کانتان دهبینن دهست له ناو دهست خهریکی سه مان.

له راستدا ئيسوه نقرجار له شادييه كانتان بيئاگان. ئه وانيتر دين و به ليناگان. ئه وانيتر دين و به ليناگان پي ده ده ن، ئيسوه شسه روه ت و هيز قه به تان پي ده ده ن، ئيسوه شسه روه ت و هيز و شكريان پي ده به خشن. من هيچ به لينينيكم پيسي نه دان، كه چيلي له وانيتر زياتر به خشينده تربوون له گه لم.

ئیوه تینوی منتان بو ژیان زیاتر کرد. بهدلنیاییه وه هیچ دیارییه ک بو مروق هیندده ی نه وه مهزن نیسیه، که ههموو ئامانجه کانی ببنه لیویکی وشک و تینوو و ژیانیش بوی ببیته کانی.

هه ندیک له ئیسوه پیتانوایه له خوم رازیسیم و شهرم ده کهم دیاریی قبول بهم اله راستیدا له خورازیبونم، ریسگه نادات کری وه ربگرم، نه که دیاریی .

ههرچهنده لهنیّو تهم کردانه دا له که ل تیّوه دانیشتووم و تووترکم خواردووه . له حهساری پهرستگادا نووستووم، کاتی بهخوشحالییه وه پهناتان داوم . له گه ل ئهوه یشددا مه گهر ههر میهره بانیی و خوشه ویستیی ئیّوه نه بوو شهو و رقح نانی له زاری مندا شیرین ده کرد و خهوه کانمی پر له خهونی رهنگین ده کرد ؟

من بۆ ئەمە نزاى چاكەتان بۆ دەكەم:

زوّر دهبهخشت و نازانن، که ههمتو شتیک دهبهخشت. له راستیدا ئه و میهرهبانییهی له ئاوینه دا ده روانیته خوی، دهگوری بو بهرد. ئه و کرده وه چاکهی به ناوی ناسک خوی بانگ؛ ده کا دهبیته نهفرهت.

ههنددیک له ئیسوه به گوشدگیر و مهستی تهنیسایی ناوم دهبه و ده نین: "ئه و له گه ل داره کانی دارستاندا دوستایه تی ده کات، نه ک له گه ل مروفدا، به ته نها له سهر لووتکهی گرده کان داده نیشیت و له به رزایسیه وه له شاره که مان ده روانی."

راسته بهسه رگرده کاندا هه لزناوم و چوومه ته شهرند دووره کسان، به لام چون ده تسوانم بتانبینم جگه له وه ی له به رزاییه کسی زوره و له دوورییه کسی بسی نه نسدازه و ه ته ماشان ا

بکهم؛ نینسان چؤن ده تسوانی نزیک بسی هه تسا درور نه بنی؟

مهندیکی ترتان بهبی وشه ناوا ناوم دههندن اغهریب، نامق، عاشقی بهرزاییه دهست پی نامق، عاشقی بهرزاییه دهست پی ناگهشتوه کان، بیق لهسه ر نه و لووتکان نیشته جی دهبیت، که هه لوکان هیلانه ی لین نیشته جی دهبیت، که هه لوکان هیلانه ی لین دهبیت نمکه نام به دوای شیبت کی دهبیت که دولی تا که دولی تا

 بالندهیش ههر خشـ قکه، چـونکه کـاتی لهنیّـو خــقردا بالهکـانم دهکـردهوه، ســیبهرهکانیان لهسهر زهوی دهبوو به کیسهل.

من ههم باوه ردارم، ههم گومانكار.

چونکه زورجاران، پهنجهم خستوته برینی خومهوه تهنها لهبهر ئهوهی بروام به ئیروه زیاتربیت و ئیوه زیاتر بناسم.

به هـ قى ئه و باوه پ و زانيـنه يه ، كه ده لـ يتم ئيـوه نه له مال و نه له مال و كيلگه كانتاندا قهتيس كراون.

ئیسوه که لهسسه رچیاکان نیشسته جین و له گه ل باکاندا ده گه رین، مانای ئه وه نییه بی گه رمیی بخشین بی نیو خور و بی سه لامه تیتان توونیل به نیس تاریکییدا لی بده ن، به لکو مانای ئسازادیی روسیکه زمویسی ده ته نسی و به گه ردووندا ده خوولیته وه.

ئهگهر ئهم وشانه بۆتان تهمومژاوییه، ههولیی ئهوه مهدهن تهمهکهی لیسی بسیرهویننهوه {سادهی بیکهنهوه}. تهمیومژو پهنهانیی سیهرهتای ههمیوو شیتیکه، بهلام کۆتاییهکهی نییه.

خۆشىحال دەبىم ئەگەر ئىنسوه منتسان وەك سىەرەتايەك لە بىر بىت. ژىسن و ژىسان لە نهمومژدا وینا دهبی، نه که بلووردا. کی ههیه نه زانی نهم تهمومژه، ههر ههمان بلووره و شی بوته وه ؟

ئەمانە بىر خۆتان بهينان دەكەرىتەرە كاتىك منتان بىردەكەرىتەرە:

ئهوهی لهناو ئیسوه دا وا ده رده که ویست الاواز ترین و شلخ او ترینه، له راستیدا به هیزترین و جیگیر ترینه.

ههر ههناسیه تان نیسیه، که دارشیتهی نیسیکه کانتانی دروست و پته و کردووه ؟ ههر نه خهونه نیسیه -که لهیادی هیچ کهسیکتان نهو خهونه نیسیه -که لهیادی هیچ کهسیکتان نیسیه کهی بینووتانه شاره کهتان و ههموو شته کانی ناوی بونیاد ناوه ؟

نه و پهرده په ی که به ری چاوانتانی گرتوه، ده بست هه و ده ستانه لاببری، که چنیویه تی . نه و گلهی په ستیوراوه ته گویتان، ده بی هه و به و په نجانه ده ربکیشری، که تیک په ستیووه، تا بتوانن ببینن و ببیستن.

ویّرای تهوه یسش نه نابیناییتان پسی ناخوش بیّت و نه له نابیسته یی پهشیمان ببینه وه، چونکه نه و روّژه ی مانای نهیّنیی شته کان تی دهگهن تاریکییش سیتایش ده کهن، ههروه ک چوّن رووناکیی ستایش ده کهن.

له پاش ئهم قسانه تهماشای دهوروبهری خوی کرد، ناخوداکهی له پشت سوکانی که شتییه که وه بینی، گاهی له چاروّکه پر له ههواکانی دهنواری و گاهی له ئاسوّی دوور.

ئەمرا گوتى:

چ ئارام و بهسهبره ناخوداکهم، با هه نیسه کسردووه و چاروّکه کان سسره و تیان نیسیه، ته نانه ته سوکانه که ش چاوله ریّی فه رمانه، لهگه ل ئه وه یشدا ناخوداکه م به هیمنی له چاوه روانیی بیده نگی مندا و پستاوه.

دەریاوانه کانی منیش که گیرانیی دەریای مەزنتریان بیستووه، به ئارامییه وه گویقولاغی منن.

[&]quot; ناخودا: كاپتنى كەشتى، كەشتىيەوان. (و)

نیستا با لهوه زیاتر چاوه پی نهبان، مسن نامادهم، جسوگه گهیشسته وه به دهریسا و جاریکی تسر دایکسی مهزن کسورهکهی به سنگییه وه ده نی.

مالئاوا خەلكى ئۆرفالىس، ئەمىرۆ كۆتايى مالئاوا خەلكى ئۆرفالىس، ئەمىرۆ كۆتايى مات، بە روومانىدا داخىرا وەك چۆن نىلۆفەرى ئاويى پەرەكانى بۆ سبەينى دادەخات.

ئەرەى لىلىرە پىمان بەخشىرا دەيپارىزىن، ئەگەر ئەمەش بەشىپى نەكسىرد، پىرويسىتە دووبارە ھەمورمان پىيكەرە دەسىتمان بىق بەخشىەر دريىۋ بكەين.

له یادی مهکهن، که دیّهه ه الاتان. توزیّکی تسر خواستی مسن کهف و خول پیکهوه کودهکاته و می بر جهسته یه کی تر.

ترزیکی تر که لهسهر با پشوو دهدهم، ژنیکی تر (له سکی خزیدا) هه لمده گری

مالئساوا له ئيسوه و لهگهنجيسيم، كه لهنيسو ئيسوهدا گوزه راندم. ده ليسى دوينيسيه كاتى له خونسدا يه كمسان دى. ئيسوه گورانيتان بورجيكم تهنيساييم چهي و من له خواستتان بورجيكم له ئاسماندا هه لچني.

نیستا خه ومان فریبوو و خه ونه کان گه یشتنه کوتایی، چیتر سیپیده یه ک له گوری نیبه. نیوه پودی که یوه ته سهرمان، نیوه ی وشیاریی ئیمه، پودی له پوژیکی ته واوتره و ده بی جیا سینه وه .

ئهگهر له ئاستوی یاده وه رییدا، جاریکی دی یه کترمان بینییه وه، دووباره به یه که وه گفتوگو ده که یک و گفتوگو ده که یک و گیرانییه کی قرولترم بو ده چین.

ههرکاتیک دهسته کانمان له خهونیکی دیکه دا بهریه ک که وتن، بورجیکی تر له ناستماندا دروست ده که ین.

که قسیه کانی ته واو کیرد ئامیاژه یه کی بیق ده ریاوانه کیان کیرد، ئه وانیش خیرا له نگه ریان هه لکیشیا و که شیبیه که یان له پیوه نده کانی کرده وه و به ره و خوره ه لات که و تنه ری .

خه نسکه که هاواریان کرد وهک نهوه ی له یه ک د نهوه هاواریان کرد وهک نهوه ی له یه ک د نهوه هاوار بیکه ن دهنگیان لهگه ن نهوه هاوار بیکه ن دهرده په په ناوازی که په ناوازی که په ناوازی که په ناوازی که په ناوازی مه ن به سه ر ده ریادا با نوی وه د ده ناوازی که په ناوازی ده ناوازی دی ناوازی ده ناوازی داد ناوازی ده ناوازی داد ناوازی ده ناوازی ده ناوازی ده ناوازی ده ناوازی داد ناوازی ده ناوازی ده ناوازی ده ناوازی داد ناوازی دا

تهنیا میترا بیدهنگ بوو، له که شتیه کهی ده پوانی تا له ناو ته مدا دیار نه ما کاتیکیش هه موو خه لکه که بلاوه یان لی کرد، نه و هیشتا به ته نیا له به نیا به نابوو

له داسی خویسدا بیسری له قسسه که ی نه و ده کرده وه:
"تخزیکی تسر که له سهر با پشوو ده ده م، ژنیکی تر (له سکی خویدا) هه آمده گری ."

-كۆتايى-

پٽرست

٧ .	 		 p 8 19	6 4 6	 						ئىەكى	Ľ,
۱۳.	 	, p 4	 4 4 4		 6 0 4 6	. 4	يەك	ىتي	که څ	ں ک	بئشئر	که
40	 		 		 	,			ئی	im	زشهو	خو
41	 		 		 					ێؾؠ	وسنهر	ها
											دالٌ .	
											خشير	
60	 		 		 	٠ ٥.	نهو	ارد	خو	، و	واردز	-
٤٩	 		 		 						ار	2
٥٧			 		 				ادي	ش	نهم و	
71											ﺎڵ	
77			 		 					گ	جلوبه	
٧١											ئرين و	
٧٥											اوان	
٨٣	 		 		 						باسيا .	4
19	 		 		 					(ازادى	5
90											عەقل	
1.1											ئازار.	
1.0					 						خۆناس	

1.9		فيركردن
1.5		دۆستايەتى
170	······	چاکه و خراپه
171		نزانا
127		چێڙ
124		جوانى
189		ئاينئاين
100		مەرگمەرگ
171		مالْئاواتيم

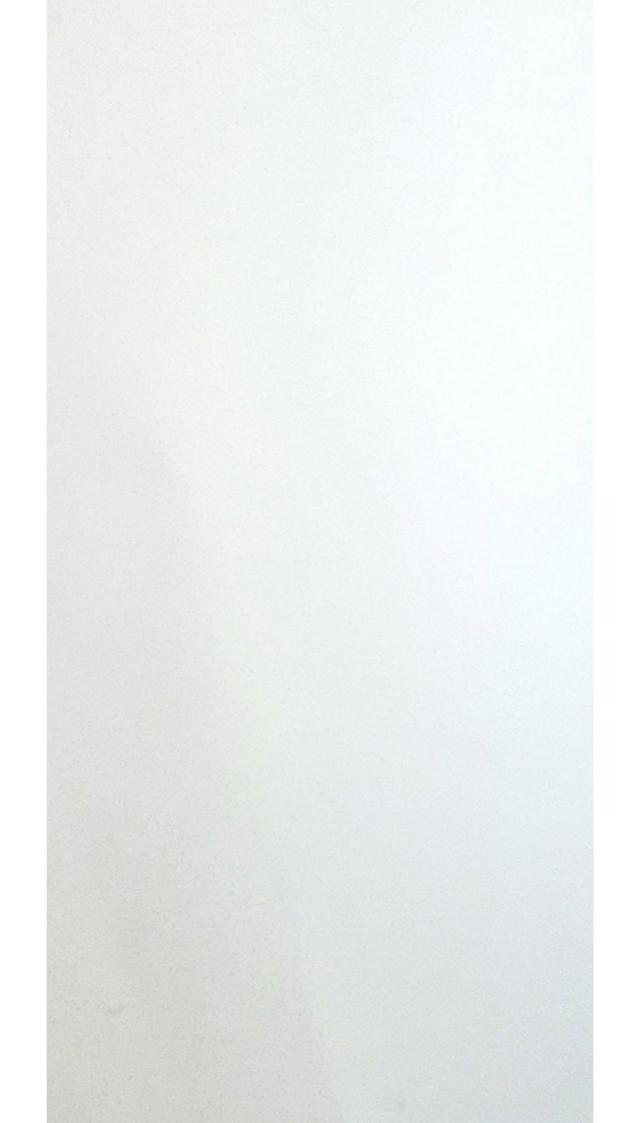
كتيبه كانى ترى وهركير:

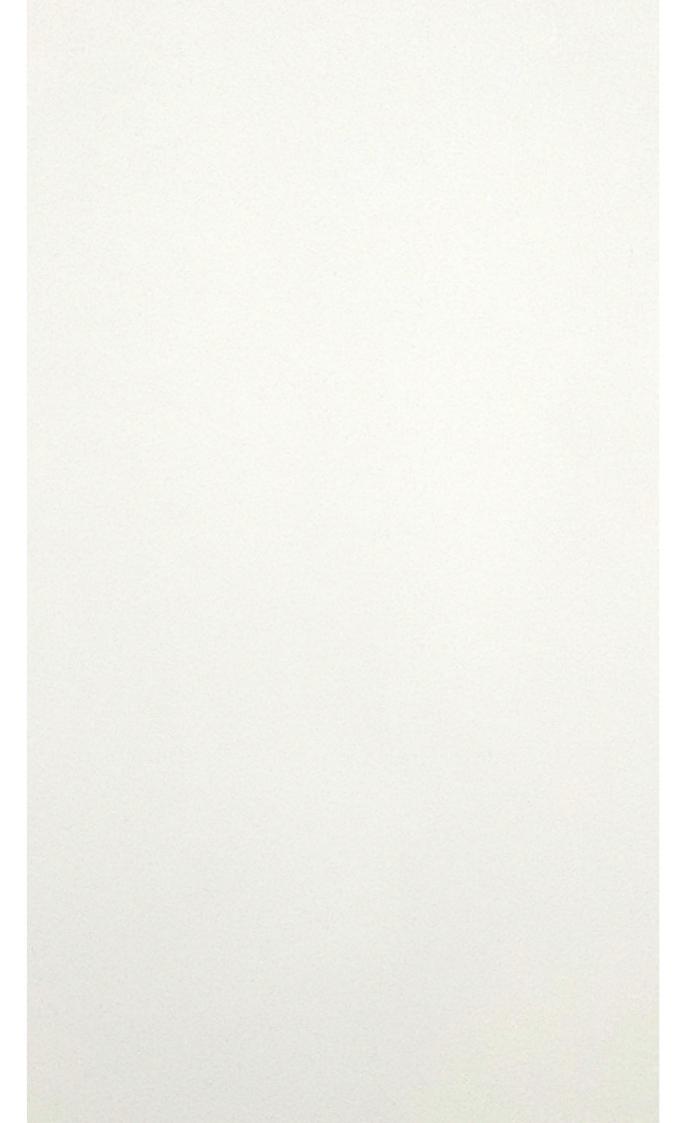

توانا نهمين

- « کچی ناو تابلۆکه (چیرۆک) ۲۰۰۸
- « پیاسه یه ک بیکهوه.. پیاسه یه ک به تهنیا (ره خنه ی نهده بی) ۲۰۰۸
 - « مهنفا و خویندنهوه (گفتوگوی نهدهبی) ۲۰۰۸
- » پەيكەرى شەرھاد، رۆمان، عەباس مەعرووشى (ۋەرگيْران) ٢٠٠٩
 - « خودا لهسهری مروّقُدا (گفتوگوّی فیکری) ۲۰۱۳
 - « سهگیک له ناوینه دا (چیروک) ۲۰۱۲
 - « فرین له قهفهسیکی کراوهدا (رهخنهی نهدهبی) ۲۰۱۳
 - * كەوتىن، رۆمان. ئەلبىر كامۆ (وەرگىران) 7.17
 - * ماچيک به تامی خۆلەميش، شيمر (وەرگيران) ۲۰۱۶
- » کونده په پووی کوير . روّمان . سادق هيدايه ت (وهرگيْران) ۲۰۱۰
 - « مانی یار. سوهراب سپنهری (وهرگیران) ۲۰۱۵
 - ه مینای شین (نووسین) ۲۰۱۲
 - » تریفدی مانگ. مۆپاسان (وەرگیْران) ۲۰۱٦
 - * ژولیا و دهستنووسه کهی مهولانا (چیروک) ۲۰۱۲
 - * گەرداندى تەم. سوھراب سپٽھرى (وەرگيْران) ٢٠١٦
- " پدیامبدر، نددهبی فداسهفیی. جوبران خدلیل (وهرگیران) ۲۰۱۷

ثهم کتیه پیکهاتووه له ۲۸ گوتاری شاعبرانه دهرباری ژیان و خوشهویستی و هاوسهریّتی و مندالّ و سامان و بهخشین و.... لهسهر ئاستی فورم و ته کنیک ساده و له ئاستی ناوه پروکدا قوولّ و قرقره. کتیبیکه بو ههموو کهسیّك دهشیّت له ههر تهمهنیّکدا بیّت و سهر به ههر ئاینیّک بیّت، شهم کتیبه دوای ئینجیل پرفروشترین کتیبی سهدهی بیست بووه، به جوریّک ههتا ئیستا ههفتانه ۵۰۰۰ نوسخهی له سهرانسهری جیهاندا لیّ دهفروشریّت و بو زیاتر له ۵۰ زمانی جیهان وهرگیردراوه. دکتوریّکی وانه بیّری ئهده بیات له زانکوی ئوکسفورد له باره ی شم کتیبه وه نووسیویّتی: "ئهمه کتیبیکه له ساتی زور گرنگدا به فریات ده کهویّ، باشترین کتیبه وه کدیاری له دایک بور، یان دیاری دوستانه له نیّوان دوو خوشهویست یان دوو هاوریّدا به خشریّت."

The Prophet Gibran Khalil Gibran

Translated by: Twana Amin